

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 140 (1890) ♦ П'ятниця, 24 липня 1998 року ♦ Ціна договірна

Не дай в руки чиновнику «тихої сапи»

Не піддаватися рекомендаціям стосовно спрощеного механізму передачі землі в оренду закликав голів комітетів і фракцій на нараді Голова Верховної Ради України Олександр Ткаченко. Будь-яке спрощення у земельних відносинах призводить до тихого повзучого завоювання країни. Тож чиновнику не можна давати «тиху сапу». Як відомо, Закон України «Про оренду землі» з пропозиціями Президента розглядатиметься вже вп'яте. Депутати досі не могли дійти згоди з приводу механізму передачі землі в оренду. Хоча чинним законодавством, зокрема про місцеве самоврядування, і Європейською Хартією про місцеве самоврядування передбачено — право управління землею мають представницькі органи. Однак Президент у своїх пропозиціях наполягає, щоб таке право мали державні адміністрації.

(Закінчення на 2-й стор.).

Розраховуємо на підтримку

Голова Верховної Ради України Олександр Ткаченко зустрінеться з міністром закордонних справ Франції Юбером Ведріном, а також із Президентом України Леонідом Кучмою та представниками уряду. Вони обговорюватимуть питання активізації двостороннього співробітництва, нову архітектуру європейської безпеки, роль і місце основних європейських структур та організацій, а також про підтримку Францією позицій України щодо співробітництва з ЄС, НАТО та ЗЄС.

Золоті гори Гор не обіцяв

Завершилось друге засідання міждержавної україно-американської комісії «Кучма—Гор», за результатами якої підписано спільну заяву та договір про взаємну правову допомогу у кримінальних справах. На церемонії підписання були присутні Голова Верховної Ради Олександр Ткаченко та Прем'єр-міністр Валерій Пустовойтенко.

Учора Альберт Гор відвідав Чорнобильську АЕС, а ввечері відбув до Москви. (Матеріал на цю тему читайте на 14-й стор.)

Вони можуть бути при владі...

5

ХРЕЩАТИК:

Фото Олександра КЛИМЕНКО.

ВАЖКЕ ЛІТО 1998-ГО

Скільки не кажи «Європа ми, Європа!», однак обдурити нікого не вдасться. Навіть самих себе.

Можна навчитися широко й відкрито посміхатися — майже по-європейськи, але ж вийде трохи нещиро. Можна поставити у власному будинку вікна з металопластику, проте картин-

ка в них не зміниться! Можна скільки завгодно грати себе, європейського, але щось неодмінно видаватиме нас справжніх — чи то затьмарений турботами погляд, чи то приречено опущені долу очі, чи то давня звичка відповісти брутальністю на брутальність.

Міста — мов люди, у кожного з них своя

ідея-фікс. Київ, скажімо, будь-що силкується позбутися слави провінційної столиці. Щоб стати ближче до цивілізованого світу, місцеве начальство вирішило навіть зробити на Хрещатику євроремонт. Про тимчасові незручності та великі сподівання, пов'язані з авральною реконструкцією, читайте на 6-й—7-й стор.

За першим мільйоном — надзвичайний стан

Хлібороби Одещини намолотили перший мільйон тонн зерна. Більшість господарств південних районів уже завершили жнива. Проте в центральних та північних вони затягуються через часті дощі й бурі, організаційні негаразди. Є загроза, що в Миколаївському, Ширяївському, Кодимському, Ананівському, Савранському, Любашівському районах косовиця триватиме 15 — 20 днів, а це — величезні втрати зерна. Тож облдержадміністрація підтримала

пропозицію обласного штабу з організації збирання врожаю оголосити в регіоні надзвичайний стан. Спеціальним розпорядженням передбачено оперативне перекидання збиральних загонів з південних районів у північні, цілодобове високопродуктивне використання техніки шляхом впровадження вахтового методу, залучення населення до просушування валків, скошування колосових вручну там, де немає можливості використати комбайни.

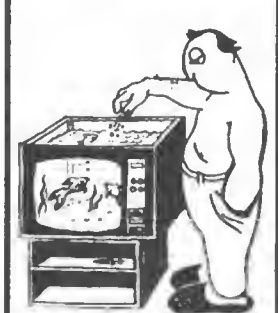
Відчуй енергію пенсійних боргів

Голова правління Пенсійного фонду Борис Зайчук повідомив, що у першому півріччі 1998 року виплачено пенсії в натуральній формі на суму 134,1 млн. грн. Для порівняння: за весь 1997 рік їх було виплачено на 75 млн. грн.

А ще оптимістичнішою та екстравагантнішою була звістка про розробку нової схеми виплати пенсій... електроенергією. З цією метою шахтарям пропонують направити вугілля на підприємства Міністерства енергетики — у рахунок заборгованос-

ті з платежів до Пенсійного фонду. А підприємства Міністерства енергетики, відповідно, запропоновано у рахунок їхньої заборгованості перед Пенсійним фондом передавати енергію населенню, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

Що передаватимуть населенню замість заслужених копійок далі? До чого дійдуть у своїх експериментах та винаходах «там, нагорі»? Можливо, до компенсації несплачених грошей повітрям, сонячним світлом та піском?

Програма телепередач

8—9

Позавчора українські футбольні клуби успішно стартували в розіграшах єврокубків.

15

○ Перший енергоблок Рівненської АЕС було відключено від електромережі через потрапляння води на панель захисту турбогенератора.

○ 23 моряки заарештованого в Нігерії українського судна «Дубай Валор» повернулися на батьківщину.

○ На двох шахтах ВО «Донецьвугілля» — «9-та капітальна» та Імелі Засядька — сталася пожежа; люди не потерпіли.

P.S.

Не дай в руки чиновнику «тихої сапи»

(Початок на 1-й стор.).

Фракції НДП і Руху заявили ультиматум: вони не голосуватимуть за закон, а треба набрати 300 голосів, якщо не буде розглянуто і поставлено на голосування їхню поправку. Її зміст полягає в тому, що землею має управляти адміністрація за погодженням з відповідною радою. Проте під час наради голови комітетів і фракцій дійшли висновку: «За погодженням на підставі відповідного рішення ради».

Бюджет — це бухгалтерія, — нагадала присутнім на нараді голова Комітету з питань бюджету Юлія Тимошенко. Вона повідомила, що протягом дня комітет розглянув близько 200 поправок до проекту Бюджетної резолюції і зробив висновок, що депутати тримають проект цього документу, як воєна образно висловилася, даруйте, за смітєву корзинку, в яку скидають мрії про краще життя. Юлія Тимошенко, посилаючись на Закон про бюджетну систему України, довела колегам, що розглядаючи проект постанови «Про основні напрями бюджетної політики на 1999 рік» (Бюджетну резолюцію), не слід визначати точну цифру бюджетного дефіциту. Воєна вважає, що, по-перше, це нереально за відсутності відповідних розрахунків, по-друге, гранична межа дефіциту бюджету може бути визначена лише штучно, оскільки її не визначено ще місцевими органами влади. А саме вони і мають почати разом з Кабінетом міністрів формування проекту бюджету.

На нараді визначено перелік питань, які розглядатимуться протягом двох днів, зокрема, за наполяганням фракції Руху буде розглядано питання про створення корпорації «Укрнафтогаз».

Актуально

Замість анонімних — кодовані

В Україні призупиняють дію анонімних рахунків і запроваджують кодовані банківські рахунки. Це передбачає указ Президента країни Леоніда Кучми «Про деякі питання захисту банківської таємниці». Документ забороняє уповноваженим банкам відкривати анонімні валютні рахунки фізичним особам.

Наявність в Україні анонімних банківських рахунків суперечила ратифікованій конвенції про пошук, арешт та конфіскацію прибутків, одержаних злочинним шляхом, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

Водночас Президент подав до парламенту відповідний законопроект. Указ передбачає, що з моменту вступу його в дію (через 30 календарних днів після підписання й подання до парламенту — 22 липня) відкриття й функціонування анонімних рахунків призупиняється, за винятком операцій закриття чи трансформування цих рахунків в інші види.

Національному банку України доручено в місячний термін відпрацювати порядок відкриття кодованих рахунків.

Члени Центральної виборчої комісії та працівники Секретаріату висловлюють глибоке співчуття голові Центральної виборчої комісії РЯБЦЮ Михайлу Михайловичу, його рідним та близьким з приводу тяжкої втрати — смерті матері

Ганни Михайлівни.

Колектив працівників апарату Верховної Ради України висловлює щире співчуття голові Центральної виборчої комісії РЯБЦЮ Михайлу Михайловичу з приводу тяжкої втрати — смерті його матері

Ганни Михайлівни.

Ціни та тарифи не підвищуватимуться Тимчасово

Парламентська хроніка

Вечірнє засідання 22 липня

Депутати почали роботу з обговорення проекту закону «Про використання компенсаційних сертифікатів, не отриманих громадянами України», внесеного на розгляд урядом. Зокрема, у ньому пропонувалося обмежити строки видачі сертифікатів, а також визначити уповноважених осіб, що розпоряджатимуться не отриманими на 1 липня компенсаційними сертифікатами громадян. Підтримки у більшості депутатського корпусу законопроект не знайшов. Людмила Безугла (фракція ПСПУ) підкреслила, що людям потрібні «живі» гроші, а не черговий обман. Представники фракції комуністів вважають, що уповноважені особи обмежуватимуть право громадян розпоряджатися власним майном.

Володимир Моїсєєнко представив свій проект постанови про деякі питання видачі та використання приватизаційних майнових і

компенсаційних сертифікатів, в якому запропонував змінити пункти, що обмежують терміни видачі і використання приватизаційних майнових сертифікатів. Проте ні проект закону, ні проект постанови при поїменному голосуванні не отримали достатньої підтримки і були відправлені на доопрацювання у профільний комітет.

Далі Верховна Рада розглянула проект закону «Про тимчасову заборону підвищення цін і тарифів на житлово-комунальні послуги та послуги громадського транспорту, що надаються громадянам України», який представив член Комітету з питань соціальної політики і праці Олександр Стоян. Доповідач неодноразово наголошував на необхідності прийняття цього законопроекту, поява якого зумовлена насамперед прийняттям не популярних рішень з боку виконавчої влади з подачі

Президента. Зокрема, йдеться про розпорядження, що дало право міським і обласним держадміністраціям на свій розсуд збільшувати тарифи на комунальні і транспортні послуги. Отож у проекті пропонується тимчасово не підвищувати ціни до погашення заборгованості із соціальних виплат населенню. В процесі обговорення з'ясувалося, що фракції готові підтримати «своєчасну пропозицію». Однак Борис Беспалий, висловлюючи думку членів фракції НДП, наголосив, що

законопроект не має належного економічного обґрунтування і спрямований на захист... багатих верств населення. А тому фракція НДП не підтримуватиме його. Натомість він запропонував не «декларований, а реальний захист населення» — цільові адресні дотації.

Однак парламентарії в поїменному режимі 229 голосами ухвалили поданий законопроект у першому читанні.

Наталія ЯРЕМЕНКО.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

А указ... термоядерний. Ланцюгова реакція буде

Ранкове і денне засідання 23 липня

Коефіцієнт корисної дії депутатів у передчутті відпустки має бути значно вищий, закликав, відкриваючи засідання, Голова ВР Олександр Ткаченко. До порядку денного на завершальні дні роботи сесії Верховної Ради внесено 22 законопроекти, серед яких 11 введено указами Президента. Загалом парламент іще встигає прореагувати на 33 президентських укази (21 уже набрав чинності).

Однак не вдалося подолати вето Президента на Закон «Про оренду землі», який уже розглядався у вівторок. Не набрали необхідних 300 голосів ані редакція від Комітету з питань аграрної політики та земельних відносин — землю здають в оренду місцеві ради (223 голоси «за» у поїменному режимі), ані з доповненнями від фракції НДП — право на оренду дають держадміністрації за попереднім погодженням із відповідними радами (112 — «за», 154 — «проти»).

У другому читанні депутати проголосували (251 — «за») Закон про тимчасову заборону підвищення цін і тарифів на житлово-комунальні послуги та громадський транспорт. Згідно з цим законом до погашення заборгованості із зарплат та пенсій ціни не зростатимуть: і за квартиру, і за проїзд платитимуть за тарифами станом на 1 червня.

Комітет з питань фінансів та банківської діяльності пропонував ВР відхилити внесений Президентом законопроект «Про внесення змін і доповнень до деяких законодавчих актів із питань оподаткування» (щодо цінних паперів). Надані пільги з оподаткування є фактично кредитуванням підприємств із боку держави без відповідного контролю за використанням коштів. Крім того, це відволікає кошти із місцевих бюджетів. 241 голосом «за» депутати відхилили президентський законопроект.

У першому читанні 236 голосами «за» депутати прийняли Закон «Про загальну середню освіту». Як зазначив доповідач міністр освіти Михайло Згуровський, цей закон формує нову модель освіти, яка раніше регулювалася лише підзаконними актами. У ньому гарантується право на загальну

середню освіту, обов'язковий термін навчання становить 11 років. Закон визначає, що мовою навчання є українська, представникам інших національностей гарантується право навчатися рідною мовою. Стаття про те, що українська мова є обов'язковою для вивчення в усіх навчальних закладах, стала каменем спотикання між лівим і правим блоками парламенту, і її відхилено як неприйнятну (172 — «за»).

Одночасно депутати наголосили на деякій декларативності закону, в якому нечітко виписано права вчителів і учнів, соціальні гарантії, зупинення закриття шкіл та ін., що слід урахувати під час винесення закону на друге читання.

Минулої п'ятниці набрав чинності президентський указ про зменшення з 1 липня розміру ставки відрахувань до Чорнобильського фонду з 10 до 5 процентів. Оскільки ВР уже не має права втручатися, депутати намагалися відхилити хоча б поданий Президентом відповідний законопроект про внесення змін до закону про формування Чорнобильського фонду.

Однак за таке рішення проголосували лише 177 депутатів. За словами Володимира Яценка, більш як 50 депутатів готують подання до Конституційного суду з проханням розтлумачити правомочність втручання Президента в уже чинні закони.

Юліана ШЕВЧУК.

ПИЙТЕ НА ЗДОРОВ'Я, КОДУЙТЕСЬ І ПЕРЕТІНАЙТЕ

УСЛІД за виданням Президентом України Леонідом Кучмою восьми економічних указів повідомлено про підписання ще чотирьох — про упорядкування справляння збору у пунктах пропуску через митний кордон, про деякі питання захисту банківської таємниці, про заходи впровадження концепції адміністративної реформи та про державну монополію на виробництво й обіг спирту, алкогольних напоїв і тютюнових виробів.

Інформуючи про це представників мас-медіа на черговому брифінгу, заступник глави адміністрації Президента Павло Гайдуцький переконував, що такими кроками Леонід Кучма намагається, з одного боку, зменшити податковий тиск на громадян, з другого — поповнити бідну державну казну коштами за рахунок тих само податків.

Скажімо, перший указ про так званий єдиний митний збір передбачає заміняти п'ять видів зборів на кордоні (за екологічний, ветеринарний, каран-

тинний контроль тощо) одним, зменшеним на 30 відсотків. Від цього, як зазначалося, виграє не лише конкретний підприємець, котрий перетинає кордон, а й завантажена митниця та й держава загалом, адже в такий спосіб буде зменшено поле для зловживань держчиновника.

Іншим указом — про держмонополію на тютюн—горілку, виконавча влада планує, зокрема, перекрити лазівки для уникнення несплати акцизних зборів за цю ховоду сировину й продукцію (лише спиртовиків, за попередніми даними, «об'єгорили» державну казну на 240—300 мільйонів гривень). А згадаймо про якість так званої горілки чи коньяку, придбаних у комерційних кіосках... Для наведення порядку в цій сфері створено окремий держкомітет, названий скорочено Держспецмонополія, з правом накладання санкцій на порушників алкогольно-тютюнового порядку аж до позбавлення ліцензій. Цього разу обіцяно виноградників не вирубувати, а ось де гарантія, що новий комітет не почне «переліцензовувати» суб'єкти господарської діяльнос-

ті і в такий спосіб перекроювати ринок спирту, алкогольної і тютюнової продукції, а окремо взятий держчиновник, відповідно, не внесе свій «посильний» внесок у подальшу корумпованість держапарату?

До речі, керівники президентських структур неодноразово зауважували на різних зібраннях, що й серія економічних указів глави держави може виявитися з «дерев'яним двигуном», якщо основний виконавець-держчиновник, не відчужує «батога» давно обіцяної адміністративної реформи в державі. Вочевидь з огляду на це Леонід Кучма й намагається підштовхнути своїм указом впровадження концепції такої реформи.

Цікаво, що після «хмільної» проблеми спирту—тютюну певні асоціації в певній частині наших громадян може викликати указ глави держави про кодування. Але в цьому разі йдеться не про наркологічне, а валютних рахунків.

Нарешті, а інакше й не скажеш, у нашій владі дійшли руки до давно наболілих анонімних валютних рахунків в українських банках, завдяки яким

переважно доморошені «жирні коти» (давній вислів Леоніда Кучми) ховали «скромні трудові заощадження». Нарешті влада згадала про вимоги підписаної і ратифікованої Україною конвенції про заборону відмивання брудних грошей і віднині існування в Україні анонімних валютних рахунків у банках припиняється. Однак, як заспокоїли швидше не нас, журналістів, а тих само «жирних котів», можливі сховані на цих рахунках кошти з тіншового сектора економіки не випливають на всезагальні «оглядини». Запроваджується система кодування валютних банківських рахунків, відповідний код знатимуть лише дві особи — власник рахунку та високопосадовий банківський чиновник, котрого за розголошення цієї банківської таємниці в майбутньому планують притягати навіть до кримінальної відповідальності. І лише в разі офіційного порушення кримінальної справи слідчий орган матиме право отримати відомості про такий рахунок.

Анатолій БЕНЬ.

Хто є хто: представляємо голів комітетів ВР

Гроші повинні йти до землі, а не земля до грошей

Погляд на парламент і АПК екс-Голови Верховної Ради

3 ОЛЕКСАНДРОМ МОРОЗОМ удалося зустрітися лише в суботу. Чого-чого, а його зайнятості жодні зміни не торкнулися. На дверях нового робочого кабінету — табличка: «О. О. Мороз». Без жодних регалій. І хоча мали взяти в Олександра Олександровича інтерв'ю як у голови Комітету з питань аграрної політики та земельних відносин, звісно, не могли обминути недавні бурхливі події.

Попрацювали на «тріюку»

— Олександр Олександровичу, те, що ви не стали вдруге Головою Верховної Ради, було для вас несподіваним, об'єктивним чи закономірним?

— Я відповів би, як одному знайомому, котрий після обрання Олександра Миколайовича запитав: яку оцінку можна поставити виборам глави парламенту? Виходячи із власних інтересів та претензій, «тріюку». Решта варіантів очікувалися гіршими. Олександр Миколайович підготовлений керувати парламентом і зберегти його як найвищий законодавчий орган держави. Загалом для Верховної Ради це нормальна заміна. Все інше призвело б до припинення її існування як самостійної гілки влади. «Четвірка» (знову ж таки, виходячи з власних інтересів) була б, якби обрали мене. А на «п'ятірку» ні я, ні інші, напевне, не можуть претендувати. Хоча суть відносин між парламентом, Президентом і виконавчою владою не зміниться, бо оцінки будуть лише критичні. Така природа парламенту. Так буває у всіх країнах, тим паче за нашого соціально-економічного стану.

Механізми обрання голови межували із посяганням на права людини. Не можна виривати з рук депутатів бюлетені, щоб догодити достойнику на Банковій. До речі, той, хто клянеться у вірнопідданості, завжди перший зраджує. Ще мій дід нагадував: донощиків перший батіг. Із самого початку сесії я пропонував змінити процедуру, яка гарантувала б таємність волсвиявлення. Нехай оберуть кого завгодно, але щоб це була вільна воля депутатського корпусу. На жаль, цього не сталося. Ми одержали дуже несприятливий прецедент, який доведеться ще довго долати.

— Чому ви кілька разів виставляли свою кандидатуру? До кінця сподівалися чи прогнозували саме такий розвиток подій?

— У мене були шанси до останнього дня. Вони могли реалізуватися. З другого боку, я вже за місяць до того, що сталося, хотів виступити із заявою: оскільки блокування штучне, спрямоване виключно на одну мету, — не допустити на посаду Голови ВР Олександра Мороза, я знімаю свою кандидатуру. Нехай депутати обирають того, кого хочуть, але обов'язково користуються процедурою таємного голосування. Мої колеги по фракції вважали, що цього робити не можна, мовляв, буде потурання тим силам, які хочуть «звалтувати» Верховну Раду і «протягнути» кандидатуру, вигідну, зручну Банковій. За установкою звіти чотири фракції (а здебільшого — п'ять) виконували визначну їм роль. Сценарій виборів у такий спосіб було погоджено з керівниками чотирьох фракцій ще 4 квітня, за місяць до скликання сесії. Саме тому я брав участь у виборах. Хоч результативне, тобто таке, що передбачене регламентом, голосування, було лише тричі.

— Злізали з підтримки, що Олександр Ткаченко пройшов лише тому, що його певною мірою підтримує Президент?

— До чого тут Президент? Він пройшов тому, що ми його підтримали. Так, за нього проголосувала частина правих фракцій. Але вони пропрезидентські до пори до часу. Вони стануть антипрезидентськими, коли відчують, що там не стійкий фундамент. Такі матеріали в мене є.

Сценарій, повторюю, вироблено заздалегідь. Під час дискусії на погоджувальній раді ставили умови: щоб головою був ані представник лівих, ані лідер партії, ані той, хто претендує на президентство, ані той, ані інший (навіть персонально). Постає питання: хіба виграв держава від того, що лідер парламенту буде, так би мовити, ніяким? Що, вирубаємо дерева, щоб тінь не падала?

— На початку роботи сесії ви говорили, що в разі програшу на виборах голови маєте намір очолити фракцію. Але про ке-

рівництво комітетом не йшлося.

— Як за представника блоку соціалістів і селян за мене голосувало передусім село. Моє бачення перспектив розвитку АПК і використання землі відрізняється від бачення ура-реформаторів, які хотіли б уже сьогодні пустити землю в товарний оборот. Тоді з нею станеться те саме, що сталося із державним майном у промисловості та інших галузях народного господарства. Не могу байдує дивитися на це. Для мене також важливо, що як голова комітету контактуватиму з фахівцями в господарствах, різних ланках управління.

— Якою мірою задовольняє вас склад комітету?

— Нс я добираю людей, депутати йшли самі. Кожний член комітету — справжній професіонал, має колосальний досвід роботи у своїй галузі. Є представники нових ринкових структур і, так би мовити, традиційні керівники господарств, є керівники районної та обласної ланки. Тобто високопідготовлені фахівці. Коли розглядали проект бюджетної резолюції, зав'язалася надзвичайно цікава дискусія щодо практичних речей. Спостерігався фрагмент процесу формування спільної позиції у людей, які мають різні переконання та життєвий досвід.

Через закон, а не вила

— Які законопроекти щодо агропромислового комплексу, розвитку села пропонуватиме комітет розглянути передусім?

— Я звернувся з проханням до Інституту законодавства за приводу допомоги в розробці перспективного плану законодавчих робіт для АПК. Насамперед у контексті методики і відповідності загальному плану законодавчих робіт. Маємо теж дещо з розробок Верховної Ради минулого скликання. Скажімо, закон про оренду землі розглядали чотири рази, намагаючись здолати вето Президента. Багато втрачаємо через те, що цей закон не діє. Президент вважає за необхідне розпоряджатися землею через виконавчу владу, органи державної адміністрації. Верховна Рада минулого скликання не підтримала таку позицію. Адже закон про місцеве самоврядування передбачає зовсім інший механізм розпорядження землею.

Інші законопроекти розглядатимуться з подання Кабміну, з ініціативи самих депутатів. Треба зважити на те, що, штучно блокуючи роботу парламенту, Президент і його оточення «запустили» велику кількість нормативно-правових актів, які грубо втручаються у правове поле України. У посланні Президента, зокрема, з приводу поправок до бюджету є досить дивна пропозиція: нехай працюють закони, введені указами, набуває досвід, а потім законодавчий орган підправить невдале. Це «відкриття» у світовому законодавстві. Так робити не можна, крім того, це — вульгарне порушення Конституції.

Постає питання: це впевненість у геніальності тих людей, що за кілька годин пишуть указ, чи, може, ознака відсутності відповідальності за наслідки таких рішень? Раз по раз посилюється на відповідну частину «Перехідних положень» Конституції і видають указ, що втручається у сферу, цілком урегульовану законодавством, тобто у сферу, де указами регулювати правовідносини не дозволено. Акцизне та земельне законодавство, податкова, бюджетна система регулюються тільки законами.

— З якими президентськими указами з проблем АПК не погоджуєтесь?

— На підставі президентського указу з'явився сертифікат на земельний пай, який передбачає можливість застави. Я тільки-но сказав, що Президент не має права видавати такі укази. Чи той самий

указ про акцизи і тарифи на нафтопродукти. Наш комітет спільно з банківським прийняв одностайне рішення про неможливість його підтримання. Спеціально ж було заблоковано роботу Верховної Ради і видано серед інших і цей указ. Таких прикладів з майже сорока указів, на жаль, вистачає.

— Коли ви очолювали парламент, не раз повторювали: доки буду Головою Верховної Ради, земля не стане товаром. Нині пропонують як альтернативний варіант — довгострокову оренду землі...

— Принципи такої оренди я підтримував завжди. Крім того, можемо передбачити право оренди, як заставу. Бо решта пропозицій — досить сумнівна. Пропонується ідея: створити кредитний фонд та іпотечний банк, що надаватиме під 15—16% довгострокові кредити під заставу землі. Це на часі як не дуже добрий жарт. Давайте спочатку вибудуємо механізм, подивимося, хто стане засновниками такого банку, на яких умовах, якою буде частка держави, наскільки буде захищено її інтереси і головне — як будуть гарантовані права власника землі, народу. Адже, врешті-решт, той таки народ запитає, де його земля, якщо вона потрапить до рук криміналу.

У всіх державах земельні відносини найскладніші з усіх у суспільстві. Кожна буква закону вирішується через межі. А межу цю з давніх-давен відстоювали через вила, косу, інші підсобні «правові засоби».

— Не менш гострий і соціальний бік селянських проблем. Як бути з людьми, які внаслідок технічного переоснащення залишаються без роботи?

— Беззастережно вивільнення трудових ресурсів знімаю, змінивши якість життя в державі загалом і в сільській місцевості зокрема. Потрібно створити нормальне середовище для життя сім'ї в її класичному вимірі, коли три покоління живуть разом. Дати можливість реалізувати потенціал кожній людині: вона може трудитися на землі, вести підсобне господарство, обслуговувати інфраструктуру самого поселення або працювати десь на виробництві.

Найгірше, що проблеми на селі нині визрівають набагато швидше, ніж розробляються механізми їх подолання. Тим паче часто зусилля докладаються у протилежному напрямку — довалити, добити, доруйнувати.

— Кажуть, що закони часто діють лише на папері. Як змусити їх запрацювати по-справжньому?

— Будь-який закон формальний, він однаковий для всіх і існує як рамки поведінки. Але він — своєрідний путівник. Та сам путівник руху не забезпечує. Треба рухатися у визначеному законом напрямку. Тобто закон треба виконувати. Ми ще не навчилися жити за законом, чекаємо інструкцій. Треба не вказувати на недосконалість закону, а спочатку зробити передбачене ним. Наприклад, у Новоєлицькому районі на Буковині головою райради став Михайло Мельничук, керівник КСП. Він не вишукував недоліки в законі про місцеве самоврядування, а став користуватися його нормами. За три місяці в районі створено 1,5 тисячі робочих місць, освоєно всі земельні ділянки. Господарства зрозуміли, що в основі земельних відносин лежить Земельний кодекс, а не сумнівний якогось указу Президента. І люди задоволені, і доходи до бюджету пішли...

Продовжуючи тему про діяльність комітету, значаю, що МІНАПК наполегливо пропонує розглянути закон про іпотеку. Закон складний, виписано його досить приблизно. Дуже багато «вузьких» місць, хоча сама ідея цікава. З цього приводу мав розмову з міністром. Я за схемою, що давала б змогу землі притягувати гроші, але проти схеми, за якою земля пішла б назустріч грошам. Тим паче, що нині на грошовому фланзі стоїть кримінал. Треба бути особливо виваженим, бо йдеться про найбільше багатство України.

Тісно

— Олександр Олександровичу, що ви відчували, коли спустилися з місця у президії, де провели чотири роки, і сіли серед інших депутатів?

— Після того, як опустився, так би мовити, «в народ», у мене не було якогось складного переходу. Звичайно, кожна зміна, тим паче такого змісту, неспроста. Був би нещирий, якби сказав, що байдує, де сидіти. До речі,

внизу набагато тісніше, немає де ніг діти. Адже цей зал готували з розрахунку, що депутати збиратимуться три дні на рік. А тепер у ньому працювати роками. У парламенті в кабінеті на 10,5 метра сидять двоє депутатів. А чи так у міністерствах та інших відомствах?

— А вам не здається, що Верховна Рада «тягне» забагато з бюджету?

— Часто тикають, що в парламенту великі витрати. Щоб не бути голослівним, гляньмо на поправки уряду до держбюджету. На державне управління в цілому було передбачено 1 млрд. 75 млн. грн., у тому числі на Верховну Раду — 52 млн. Яку ж корекцію пропонують? На функціонування виконавчої влади в цілому — мінус 13 млн. з 395, парламенту — мінус 20 млн. (!) із 52 млн. Майже наполовину. Це як аргумент про бажання співпраці. Апарат Рахункової палати ВР — мінус 2 млн. із 12 млн. Апарат Кабміну — із 23 млн. на 1 зменшення.

— Кажуть, ваш нинішній кабінет у чотири рази менший, ніж попередній?

— У Голови ВР має бути відповідний кабінет. У мене, звичайно, менший. Тринадцять стільців, можна ще три з приймальною поставити. А в комітеті — 23 депутати.

— Чому раптом стало так тісно? Мабуть, збільшився склад апарату ВР?

— Штатний розклад, затверджений на сесії, — 1050 працівників. Укомплектовано його приблизно на рівні 925 чоловік. За ті роки, що я керував парламентом, штат зріс десь на 150 чоловік. Близько 50 чоловік працюють в Інституті законодавства. Створено секретаріати фракцій, дещо зросло чисельність працівників у комітетах, організовано видавництво, аналітичне управління, збільшено можливості бібліотеки, служб комп'ютерного обслуговування. Однак штат українського парламенту в кілька разів менший, ніж у інших країнах, багато менше потреби.

Іду додому останнім

— У вас є нині помічники чи референти, на яких можете перекласти частину своєї технічної роботи?

— Ні. Є багато людей, котрі мені добровільно допомагають. А за «штатну» роботу треба платити. Бюджет мені, як народному депутату, виділяє 605 гривень на одного чи кількох помічників. А в мене на виборчому окрузі — 6 районів, тож доплачується по 60—90 гривень референтам-консультантам, щоб вони приймали громадян.

— Олександр Олександровичу, ми з вами зустрілися в суботу. Часто працюєте у вихідні?

— Коли очолював ВР, не було жодної вихідної суботи. Мав за чотири роки десяток вільних неділей. Для мене це звичний рсжим. Бо треба опанувати величезний масив документів, зустрічатися з людьми. А ще й партійна робота. Тому режим у мене не змінився: як і раніше, йду з парламенту, по-моєму, останнім: пізно вночі, бо інакше не впоратися. Хоча, можливо, моя вина — не вмію інакше організуватися.

— Невдовзі депутатський корпус піде у відпустку. Як ви відпочиватимете?

— Якщо дозволить домашні та інші обставини, поїхав би на тиждень за два до моря. Треба відновити «форму». Через виборчу кампанію вибився із спортивного рсжиму. Плаватиму, бо мені вже не 18 років, щоб тягати штангу. Минулого літа «наплавав» у відпустці 61 кілометр, загалом за рік — близько 200. Зарядку роблю щодня. Пропустиш день — не примушиш себе. Телевізор, кінофільми майже не дивлюся. Сіріяти, душа болить. Більше читаю пізнавальну, політичну літературу, публіцистику, тобто не ті речі, від яких відпочиваєш. Робота до такої міри забирає час, що хороші книги читаю дуже рідко. Хоч під руками завжди маю хороші вірші. Останніми перерахував збірки Юлії Колесникової, Дмитра Іванова, Михайла Шевченка, Мойсея Фішбеяна. Всі по-своєму талановиті. Справжні. Крім того, на відпустку намічаю дочитати кілька розпочатих рсчей. В основному теж публіцистичних.

Інтерв'ю взяли Галина КВІТКА
Юліана ШЕВЧУК.

Заява фракції Комуністичної партії України у Верховній Раді України «Про укази Президента України»

Комуністична партія України уже не раз попереджувала про безперспективність і згубність політико-економічного курсу, який проводить правлячий режим. А коли крах вітчизняної економіки став очевидним, а більшість народу опинилася на межі виживання, коли прийшов час тримати відповідь, виконавча влада пішла на відчайдушні заходи, покликани закамфлювати реальний стан справ. Розігруваний сценарій має на меті показати Президента в ролі рятівника нації та держави.

Останніми місяцями Кучмою було ініційовано 39 указів, 20 з яких уже набули чинності. Для забезпечення їх підтримки керівництво держави пішло на безпрецедентний у міжнародній практиці і ганебний з точки зору національних інтересів крок: вимоловлення схвалення з боку керівництва США і МВФ. І отримало його від віце-президента США А. Гора. При слухняному і безликому урядові єдиною перепороною руйнівним діям може стати Верховна Рада України.

Ми, народні депутати, члени фракції Комуністичної партії України у Верховній Раді України, з усією відповідальністю заявляємо, що підписані укази жодного впливу на поліпшення життя мільйонів трудівників, на економічну стабілізацію не справлять. Більше того, їх реалізація призведе до ще негативніших наслідків.

Спрошення процедури банкрутства спричинить остаточне руйнування виробничого сектора економіки. Більшість економічних указів видають пріоритет банківській системі, а не виробництву, і лише здатні підвищити інтенсивність відпливу капіталу до кримінально-тіньової економіки. Ставка на отримання зовнішніх кредитів призведе до ще більшого зростання державного боргу і неминуче спричинить збільшення податків, що остаточно знищить вітчизняного виробника і широко відчинить двері транснаціональним корпораціям на внутрішній ринок України.

Народ України ще й досі відчуває на собі негативні наслідки «бурхливої» законотворчої діяльності Кучми, коли він був Прем'єр-міністром. Декрети 1992—1993 років спровокували гіперінфляцію, різке падіння обсягів виробництва, обвальне зниження рівня життя, а скандально відомий декрет про довірчі компанії дав змогу безкарно пограбувати мільйони громадян, насамперед пенсіонерів, які намагалися зберегти від інфляції останні копійки.

Комуністи України розуміють усю складність ситуації, пов'язану з тим, що вже сьогодні сума зовнішніх зобов'язань дорівнює валютним запасам країни. Ми стоїмо перед перспективою девальвації гривні та краху фінансової системи.

У Комуністичній партії є реальна програма антикризових заходів. Реалізація її можлива тільки за умов усунення від керівництва країни правлячого режиму та рішучої зміни політичного й економічного курсів конституційним шляхом.

Для цього вкрай потрібна консолідація всіх справді патріотичних сил і в самій Верховній Раді, і в усій країні.

Фракція
Комуністичної партії України
у Верховній Раді України.

Чиновникам — «звернути увагу», у чорнобильців — «забрати»...

Уряд розглянув питання про стан використання коштів Чорнобильського фонду. Можна відзначити, що процес перевірки витрат цієї важливої складової частини державного бюджету України останніми роками став перманентним. Навіть система державного казначейства проходила перші свої випробування саме на Чорнобильському фонді.

Чорнобильський комітет Верховної Ради України 13-го скликання рішуче «обрубав» практично всі можливі ланцюжки витрачання чорнобильських коштів не за призначенням. Передусім це — ліквідація численних пільг «навколочорнобильських» організацій та подвійного підпорядкування місцевих чорнобильських управлінь держадміністраціям і чорнобильському міністерству. Заходи обмежували місцеве свавілля, а витрачання коштів за всіма напрямками ставили під державний контроль. Тим часом саме державний чиновник спрямовував кошти не туди, куди слід, а діяв на власний розсуд, можливо, й виходячи з власних інтересів. Практично всі витрати коштів не за призначенням, зазначені у довідці контрольно-ревізійних органів, здійснені працівниками виконавчої влади, на чолі якої згідно з Конституцією України стоїть Кабінет міністрів.

Цитуємо довідку про перевірку: «У Київській області підприємство «Міжрайагротехсервіс» Бородяньського району протягом трьох років використовувало на власні потреби 155 тис. грн. коштів Чорнобильського фонду, одержаних на будівництво 7 квартир для чорнобильців».

«У Житомирській області 8 будинків загальною вартістю 326,4 тис. грн. надані громадянам, які не мають статусу постраждалих».

«У Новоукраїнському районі Кіровоградської області придбано трикімнатну квартиру вартістю 60,9 тис. грн. громадянину, який не має статусу постраждалого».

«Полтавською облдержадміністрацією порушувалася процедура прийняття рішень щодо надання пільгових кредитів на самостійне будівництво житла та не здійснювався контроль за їх цільовим використанням...».

«Факти безпідставної видачі кредитів виявлено також в Хмельницькій, Дніпропетровській, Івано-Франківській областях...».

І, напевно, загальний висновок: «Аналіз виявлених порушень свідчить про ненадлежа виконання відповідними міністерствами та органами виконавчої влади вимог спільного наказу Мінфіну та МНС від 02.12.94 № 184/121 щодо здійснення контролю за цільовим використанням коштів Чорнобильського фонду. Крім того, окремі місцеві органи виконавчої влади самі допускають порушення чинного законодавства...» Тобто порушником є ніхто інший, як виконавча влада.

Сума витрачених як за призначенням коштів становить за минулий рік 0,5% загального обігу коштів. Начебто і невеликий відсоток, але навіть одну гривню витратити не за призначенням і аморально, і протизаконно.

Тим часом у довідці КРУ чомусь акценти розставлені на копійках і соромливо замовчуються мільйони.

За прикладами далеко ходити не треба. Торік уряд незаконно витратив 20 млн. грн.

(вдвічі більшу суму, ніж виявили всі перевірки разом узяті) на ремонт третього енергоблоку ЧАЕС. Ніхто не заперечує необхідності цього ремонту. Але ні законом про бюджет, ні законом про Чорнобильський фонд такі витрати не передбачено. А обласні керівники дивляться, якщо уряд порушує закон, то чому їм не можна.

Комітет п'ять разів звертався до керівництва виконавчої влади з вимогою розібратися з інвалідами-чорнобильцями, які обіймають керівні посади за втрати працездатності 80 відсотків. Або вони справді інваліди, і не можуть нести таке навантаження. Або якщо працюють і непогано, тоді вони не інваліди. Таких «високоставлених» інвалідів налічується півтори тисячі. І суму з Чорнобильського фонду вони «з'їдають» досить солідну — за рік декілька мільйонів набереться. Але і Прем'єр, і його найближче оточення вперто «футболоють» це питання вже кілька років поспіль поміж своїми службами.

Далі — ще цікавіше. У травні цього року Президент своїм рішенням скасовує підпорядкування обласних управлінь чорнобильському міністерству. Тобто ліквідовано ту контрольну вертикаль, якої чорнобильський комітет Верховної Ради добивався півтора року. У результаті знищено дієвий контроль за правильним розподілом коштів.

Який же висновок зробив уряд за результатами перевірки. Ви думаєте, шановні чорнобильці, що хтось з посади високої «злетів» за свавілля з витрачанням народних коштів? Еге ж. Уряд виносить державним чиновникам суворий вирок — «звернути увагу!». Ну а чорнобильцям що ж? А ось що. За результатами перевірки подається до парламенту проект закону про виєсення змін до тих законів, що сьогодні захищають чорнобильців. Тут чиновники розгулялися від душі. Найперше — дати дозвіл уряду без згоди Верховної Ради перекроювати зони радіаційного забруднення. Вже готові пропозиції, згідно з якими від сьогоднішнього переліку забруднених населених пунктів залишається лише десята частина. Решта — курортна місцевість. Тут і ліквідація «зайвих» відпусків, і урізання без того мізерних «гробових»... І вас, дітки чорнобильські, не забула виконавча влада. Навіщо, наприклад, вам посилене харчування на забруднених територіях?

І вас, інваліди, які поклали своє здоров'я, рятуючи Україну і весь світ, також не минула висока увага урядовців. Міністерству охорони здоров'я дано команду рішуче перетрясти ваші лапи на предмет позбавлення інвалідності. Тільки не хвилюйтеся, будь ласка, керівництва цей процес не торкнеться. Інвалідських книжок, напевно, позбавлять робота...

Ну як, шановні чорнобильці, справедливо розставив всі крапки над «і» наш шановний уряд за результатами перевірки? Справедливо покарав винних і «допоміг» безвинним?

Але й це ще не все. Міністру інформації Зіновію Кулику велено інформаційно забезпечити дії уряду, що насправді означає: побільше навішати локшини народу на вуха, щоб заспокоївся.

А Президент? Своім указом він, як відомо, скоротив фінансування чорнобильських програм удвічі. Фактично у чорнобильців за-

бирають 75 % нині діючих компенсацій. На виробництво цей крок практично не вплине, оскільки підраховано, що собівартість продукції знизиться лише на 0,3 %. А для торгашів, спекулянтів та іншої братії це солідне додаткове джерело збагачення. Ну а якщо врахувати, що 75 % державних чиновників годуються сьогодні не тільки з державної казни, а і з казни комерційних структур, то...

Зрозуміли, шановні чорнобильці, у кого врешті-решт опиняться ті кошти, які раніше витрачалися на харчування і оздоровлення ваших діточок, на ліки і операції, на переселення із забруднених територій, на газифікацію ваших будинків.

Ідеологічна машина вже заведена і працює на повну потужність. «Незалежна» преса приголошує українську і світову громадськість, що, за даними уряду, з Чорнобильського фонду поцуплено 5 млрд. доларів. Але не було в Україні ніколи фонду з такими сумами. Торік, наприклад, загальні надходження становили близько 700 млн. доларів. І взагалі 5 млрд. доларів це — половина національного бюджету. Навіщо ж так іахабно брехати? Це державі шкодить, її, тобто державу, поважати після цього не будуть.

«Ну й нехай шкодить», — вважають «ідеологи». «Україна велика, витримає...»

Ідеологічна машина розкручується далі — пікетування тисячами чорнобильців адміністрації Президента, Кабінету міністрів і Верховної Ради вперто замовчується. Про вимоги пікетуючих, про справжнє становище на потерпілих територіях, жахливий стан здоров'я чорнобильських дітей — жодного слова... Замість цього на екранах телевізорів — коментарі ситих чиновників і депутатів: протести людей, мовляв, це — організовані провокації.

Люди вимагають відновлення чорнобильського комітету у Верховній Раді, розуміючи, що це — остання інстанція, яка захищала і може захищати їхні інтереси. Бо в нинішньому складі екологічного комітету, «проурядових» депутатів настрої такі, треба всю систему захисту чорнобильців зруйнувати, а потім створити щось нове. Але щоб зруйнувати, як відомо, надмірних зусиль і великого розуму не треба.

Потрібно зберегти систему захисту, яка є і діє. Одночасно напрацювати й нове, погодити його з людьми — ліквідаторами, інвалідами, постраждалими і вже потім втілювати в життя.

Громадяни добре розуміють, що сьогодні загрожує їм, їхнім дітям і онукам. І тому протестують, захищаючи свої конституційні права. А саме, стаття 22 Конституції гласить: «При прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів не допускається звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод», у тому числі й права на відшкодування фізичної і моральної шкоди, заподіяної Чорнобильською катастрофою.

Стаття 27. «Кожен має право захищати своє життя і здоров'я, життя і здоров'я інших людей від протиправних посягань» тому числі і від протиправних посягань керівництва держави.

Стаття 60. «Ніхто не зобов'язаний виконувати явно злочинні розпорядження чи накази», у тому числі і ті рішення Президента і уряду, що суперечать Конституції України.

То чи не краще керівникам держави ще раз перечитати Конституцію України і своїми діями не провокувати людей на протидію?

Володимир ЯЦЕНКО,
народний депутат України.

За Верховну Раду замовляю слово

За що тільки не критикують Верховну Раду? Але правда в тому, що її робота повинна бути прозорою, і ось з якої причини. Депутати є такі, як і народ, який за них проголосував. Якщо, наприклад, хтось платив гроші за місце в парламенті, то хтось із виборців їх брав. Якщо хтось хотів лівих, то він і сам, хоча б на час виборів, був лівий. Хто обирав правих, той і сам правий. А хто обирав зелених, той і сам ще зелений. Тому ВР це — ми. І поведуться депутати так, як ми: сваряться, черги займають для друзів чи сусідів. Тільки депутати передають ці черги біля мікрофона, а ми пропускаємо своїх знайомих у транспорт чи ставимо перед собою в

черзі за оселеннями. Проте ми також не повинні думати, що адміністрація Президента чи Кабмін є якимись іншими. Якщо завтра відмінити трансляцію роботи ВР, а транслявати засідання Кабміну чи адміністрації Президента, роботу суддів, то критики на їхню адресу буде ще більше. І сміху також.

Люди, які нині говорять про злагоду в парламенті та співробітництво гілок влади, нагадують ту бабусю, яка підклала і свою в'язку дровець у велике багаття, на якому інквізиція спалювала Яна Гуса. На що він, не засуджуючи її, сказав: «О, sancta simplicitas» (О, свята простота).

А хто розпалює багаття? По першому каналу телебачення,

Думки з приводу

наприклад, іде тенденційно дібраний матеріал за всі роки роботи ВР. Хтось утомився, хтось читає газету, хтось сміється. Але це все вирвано із часу і простору. За аналогією це можна назвати політичною порнографією. Таке було колись в Індії, коли цензура робила купюри з американських порнофільмів. А пізніше нечисті ділки ці купюри склесли і показували в закритих залах. А наші показують купюри по першому каналу УТ. Для чого? Кадри вирішують усе. Депутати тепер за вказівкою шикуються в колони, визначаються зі своєю партійною належністю і готуються до май-

бутніх президентських виборів. Горить багаття під ВР, куди клас свої дрівця та «свята простота». Вибори Голови ВР трохи пригасили це полум'я, але жарини жевріють. Недалеко майбутнє покаже, чи розгориться воно чи, зрештою, згасне.

Люди, які вишикувалися в колони, недоступні для спілкування, хоч би де вони були: у ВР, адміністраціях, міністерствах. Для них є тільки команди і команда, що передається ланцюжком. Влада сьогодні є тільки для влади.

Україна мала унікальний шанс у мирний час побудувати зразкову соціальну державу. Можливо, спочатку з невеликими статками громадян, але з тенденцією до їх зрос-

тання і справедливого розподілу. Все, що було у власності народу, розпорощено, приховано. Люди, які нині декларують свої шалені заробітки, пояснюють це своїми унікальними здібностями і великим трудом. Ні, ці капітали, що нагромаджувалися спільнотою, дісталися одиницям. Якщо в небагатьох опинилися великі гроші, то решта стала жертвою.

Скільки законів не прийняла б ВР, виконавчій владі завжди не вистачатиме ще не прийнятого, бо десь пишеться ще одна чергова політична фонограма.

У результаті ми будемо не соціальною державу, не шведський варіант соціалізму, а державу, де панує нескінченне багатство та безпросвітна бідність. Невже такий вибір випав на долю нашого покоління?..

Володимир ЛЕВЧЕНКО.

ЧАС, ЩО МИНУВ після створення незалежної України, підтвердив давно відому істину: для того, щоб керувати країною, потрібні спеціальні знання і досвід.

Після семи років незалежності у вищих ешелонах влади знову ті, хто становив партійний номенклатурний резерв.

Тобто за кермом опинилися не ті, хто піднімав народ для боротьби за незалежність, а ті, хто директорував, керував за дорученням партії областями й містами, закінчив ВПШ чи Академію суспільних наук при ЦК КПРС, в крайньому разі, Академію управління при Раді Міністрів СРСР.

І все-таки час цих людей минає. До влади повільно, але впевнено йде нове покоління. Покоління тих молодих людей, котрим 1991 року було від 18 до 28, хто тільки вступав чи вже закінчував інститути і університети з відзнакою, хто встиг випросити у партії хоч трохи «посидіти за кермом»...

Можна прогнозувати, на початку третього тисячоліття саме вони візьмуть владу до своїх рук і будуть нею розпоряджатися впевнено, жорстко і навіть певною мірою цинічно. Такі реалії.

Тому сьогодні, коли заходить мова про майбутнє України, постає питання про її майбутню політичну еліту.

Двічі за п'ять років американці дізнаються із засобів масової інформації про те, хто у них належить до групи найперспективніших молодих політиків. Параметри оцінки такі. Вік не старший 35 років. Для визначення потенціалу претендента використовується близько 30 критеріїв. Максимальна кількість балів 500.

Серед тих, хто набрав різного часу максимальну кількість балів, були президент Б. Клінтон і віце-президент А. Гор, сенатор Лугар і держсекретар Мадлен Олбрайт. А взагалі цей список можна було б продовжувати й продовжувати. Порівнюючи списки тих, хто потрапив до рейтингу, і тих, хто з цієї когорти став великим політиком, мимоволі приходиш до думки, що політичні партії і держава після цього їх уже не забували...

Україно-американський Центр стратегічних комунікацій зацікавився цією методикою і придбав її у американської сторони.

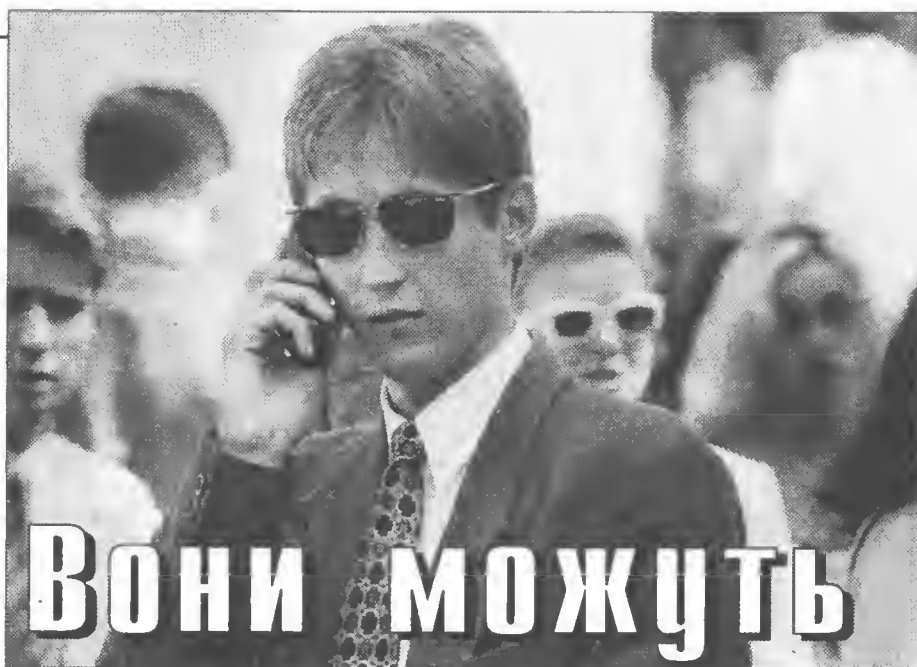
Ми її дещо адаптували до української дійсності, зменшили кількість критеріїв до 24, а максимум балів до 300. Підняли віковий ценз до 37 років. Для цього були досить вагомі аргументи. Так склалося, що на сьогодні серед тих, хто вже увійшов у політичне русло, дуже мало людей віком від 30 до 35, а більшість становлять молоді політики між 34 і 38 роками.

Вивчення проводили в першому півріччі нинішнього року.

Результати одержано неоднозначні. З одного боку, майже всі знайомі особистості. А з другого — максимальна кількість балів і характеристики особистості якості значно відрізняються, що викликає безліч запитань.

Перша десятка визначилася таким чином:

1. Губський Б. — 280 балів;
2. Тигипко С. — 275 балів;
3. Тимошенко Ю. — 241 бал;
4. Табачник Д. — 224 бали;

Вони можуть бути при владі в третьому тисячолітті...

5. Терехін С. — 201 бал;
6. Поживанов М. — 189 балів;
7. Шаров І. — 174 бали;
8. Безсмертний Р. — 161 бал;
9. Чайка В. — 158 балів;
10. Стецьків Т. — 157 балів.

Якщо попадання в першу десятку таких, що вже сформувалися, публічних політиків, як віце-прем'єр С. Тигипко, колишній глава адміністрації Д. Табачник, народні депутати С. Терехін та Ю. Тимошенко, сприймається як саме собою зрозуміле, то найвищий рейтинг народного депутата Богдана Губського був для дослідників дещо несподіваний. Але за більш детального розгляду одержаних ним балів виявилася, що з кожного критерію він мав максимальне або наближене до максимального значення. А динаміка його базової потенційної моделі дуже висока.

Якщо казати про динаміку потенціалу взагалі, то поза будь-якою конкуренцією — Б. Губський, С. Тигипко і Ю. Тимошенко.

Всього по Україні ми отримали рейтинг 50 чоловік. Наведемо другу десятку учасників, вона також цікава:

11. Франчук І. — 131 бал;
12. Буздуган Ю. — 128 балів;
13. Балашов Г. — 114 балів;
14. Буряк С. — 102 бали;
15. Одарич С. — 100 балів;
16. Витович О. — 84 бали;
17. Бедь В. — 79 балів;
18. Шкіль О. — 76 балів;
19. Коліушко І. — 65 балів;
20. Білоус А. — 62 бали.

Звичайно, рейтинг — це, як диплом про закінчення вищого навчального закладу, нехай навіть і Кембриджу чи Оксфорду, не більше, ніж потенційна характеристика можливостей. Але можливість, яка базується на багатьох особистих досягненнях, помножена на їхнє бажання, дає підстави передбачати успішне політичне майбутнє цих людей.

Хоча слід відзначити, що в нашій країні питання про потенційних політиків досить непросте. Як на побутовому рівні сприйняття, так і через призму багатьох великих державних діячів, потенційними визнаються лише ті, хто вже встиг «засвітитися» і одержати посаду. Як тут не пригадати старий англійський афоризм, який любив повторювати Черчилль: «Час вперед — час на місці».

Людина на посаді за радянських часів завжди була в пошані. Але вона залежала не лише від системи в цілому, а й від того, як любить висловлюватися Леонід Кравчук, в який бік поверне носа той чи той партійний начальник.

Життя кожного номенклатурника йшло, як у тому старому анекдоті. Зустрічаються два шкільні товариші. Давно не бачилися. Один добре вдягнений, другий, мабуть, бідує. «Як справи?» — запитує один у одного. Перший: «Нормально». Другий: «Та не дуже». Той, який вдягнений гірше:

— А ти, кажуть, Іване, в номенклатурі?

— А ти знаєш, що таке номенклатура?

— Авжеж!

— А що це?

— Це як вареник у макітрі! Що внизу, що згори — все одно в сметані. А як випаде з макітри, так його вже в руки не беруть. Ногами, ногами... І подалі від макітри.

Сьогодні, по суті, немає формальної номенклатури, але рівень політичних зв'язків і належність до певного кола людей, які безпосередньо і опосередковано пов'язані з владою, як і раніше, при просуванні до верхніх ешелонів влади відіграють величезну роль.

Для того, щоб отримати і перше, і друге на даному етапі нашого суспільства, треба пройти доволі тернистий і небезпечний шлях.

Що ж стосується номенклатури взагалі, можна сказати одне. Анекдоти, сарказм, насміхання над нею — це не більше ніж ідеологічні штампи. Хай би що там казали, а партія працювати з кадрами вміла, і система, саме система підбору, підготовки і розстановки кадрів, була. Талановитих людей помічали з «раннього віку», а потім планово займалися їхньою підготовкою. Або, як було заведено говорити, вели.

Молоді політики, які потрапили до нашого рейтингу, пройшли останній 5—7-річний відрізок самостійно. Як кажуть, зробили себе. Їх ніхто не вів. Їм не страшно «випасти з макітри». І тому, як не крутилося б колесо історії, збити їх з наміченого шляху вгору буде дуже важко.

Валерій МАТВИЄНКО,
президент Україно-американського
Центру стратегічних комунікацій,
доктор філософських наук.

Бізнес-новини

Кабінет міністрів та Національний банк України спільною постановою виключили «Промінвестбанк» із переліку банків, що здійснюють касове виконання держбюджету, мотивуючи це тим, що банк не виконав вимог указу Президента від 21 січня 1998 року (щодо придбання облігацій внутрішньої державної позики). У зв'язку з цим міністерствам та іншим органам виконавчої влади, що є розпорядниками бюджетних коштів і мають поточні рахунки в «Промінвестбанку», доручено перевести їх у місячний термін до інших банків, через установи яких здійснюється касове виконання держбюджету та державних позабюджетних фондів. У разі порушення цієї вимоги Держказначейство має припинити фінансування відповідних підприємств та установ.

Прес-служба «Промінвестбанку», коментуючи постанову Кабміну та НБУ, зазначає, що таким чином зроблена спроба підірвати авторитет наймогутнішого банку держави, який за роки незалежності вклав у розвиток економіки коштів більше, ніж усі зарубіжні інвестори — відновлено танкове виробництво, реконструйовано сталеплавильні комплекси, оновлено хімічне виробництво тощо. При цьому Кабмін та Нацбанк гарантували першочергове повернення урядових позичок. Проте заборгованість у 380 мільйонів гривень так і не погашено. Тому «Промінвестбанк» вважає, що коли за рішенням уряду бюджетні кошти підуть до інших банків, то нехай їм передадуть і держборг.

Кабінет міністрів зобов'язав Держкомкордон під час перетину кордону водіїв — громадян України здійснювати контроль за наявністю у них страхового полісу — так званої зеленої карти. До міжнародної системи страхування власників транспортних засобів Україна приєдналася в 1997 році.

Прес-служба Українського об'єднання поштового зв'язку «Укрпошта» повідомила про перетворення об'єднання на Українське державне підприємство поштового зв'язку «Укрпошта». До 1 січня 1999 року буде реорганізовано підприємства поштового зв'язку.

Кабінет міністрів України прийняв постанову (№ 1043) «Про ввезення громадянами на митну територію України продуктів харчування рослинного і тваринного походження», яка передбачає, що загальна вартість продуктів харчування, що ввозяться однією фізичною особою, не повинна перевищувати суми, еквівалентної 50 екю (приблизно 113 гривень). Перелік продуктів харчування, дозволених до ввезення, повідомляє, що фізична особа може ввезти не більш як по 2 кілограми м'яса птиці, кондитерських виробів з цукру, що не містять какао (включаючи білий шоколад), шоколаду та інших харчових продуктів з умістом какао, по 2 літри томатного, виноградного та яблучного соку і солодового пива. Решту продуктів, що входять до переліку, дозволяється ввозити не більш як по 1 кілограму (1 літру).

Міністерство економіки повідомило, що у січні—червні 1998 року в Україні налічувалося близько 136 тисяч малих підприємств (МП), в яких працювало до 1,4 мільйона чоловік. Більше половини МП (52%) працюють у сфері торгівлі, громадського харчування, матеріально-технічного забезпечення і збуту, 14% у промисловості, 10% — у будівництві, 5% — у сфері побутового обслуговування.

Програма Європейського союзу «Tasіc» оголосила про початок проекту допомоги у впровадженні міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (СІАС Україна) у комерційних банках. Компанія «Прайс Уотерхаус», що здійснюватиме цей проект, планує зосередити свою роботу на таких напрямках: організація бухгалтерії, управлінська інформація, внутрішній аудит, інформаційні технології.

Прес-служба банку «Україна» повідомила, що на 1 липня 1998 року банк виплатив компенсації більш як 83 тисячам оstarбайтерів (49 мільйонів 702 тисячі німецьких марок).

Держдума Росії прийняла закон про податок на купівлю іноземної валюти, яким його ставку збільшено з 0,5 до 1 відсотка.

ХРЕЩАТИК: ВАЖКЕ

**Мийте голови,
доки не пізно,
або Роздуми про деякі
особливості національного гумору**

КОЛИ БАЧИШ, як мер якогось з європейських міст (схожого на Київ, але трохи чистішого і менш претензійного), насунувши на очі кумедного капелюха і розмалювавши обличчя у кращих клоунських традиціях, бере участь у карнавальній ході, починаєш задрити мешканців того благословенного мегаполісу. Бо коли мер має час на пустощі, отже, справи у місті не кепські. Та хоч як напружуй мозок, намагаючись уявити наших «міських голів» не запуреними в пісок державних проблем, в іншому інтер'єрі, без письмового столу та краватки, чомусь нічого не виходить. Хоча в почутті гумору, щоправда, своєрідно, їм не відмовити.

От пан Омельченко, скажімо, днями недобре пожартував з мешканцями Києва. Каже: у зв'язку з новою житлово-комунальною політикою віднині приймати вдома водно-гігієнічні процедури зможуть лише обрані. А точніше ті, хто примусить своїх сусідів вчасно оплачувати комунальні послуги. Не можна, мовляв, пасивно спостерігати, як Іван Опанасович чи Іраїда Сергіївна з першого поверху обкрадають державу і при цьому безкарно хлюпаються в неоплачений воді. А щоб байдужих не залишилося, пан Омельченко постановив: гарячу воду подаватимуть лише до тих будинків, які сплачують не менш як 60 відсотків вартості спожитих комунальних благ. І навіть якщо ви особисто регулярно розраховуєтесь з державою, тепла вода у жодному окремо взятому крані все одно не задзюрчить. Бо тут віднині діє залізний принцип: «Один за всіх і всі за одного!»

Не встиг наш будинок оговтатися від таких колективістських жартів, як на мешканців чекав ще один сюрприз. (Живу я на Хрещатику, і нещодавно вкотре про це пошкодував.) Однієї дощової днини, без будь-якого попередження, моє подвір'я окупували робітники «Київмиськбуду» і (під виглядом ремонту теплотраси) за лічені хвилини забарилювали єдиний виїзд з нього. Довгоочікуваний капремонт викликав змішані почуття: по-перше, тому, що моя машина залишилася «просто неба» випробовувати терпіння місцевих злодюжок, а по-друге, тому, що за дві доби з неї таки встигли поцупити скло в комплекті з радіоприймачем. Коли я почав вимагати в будівельників відшкодування, вони коротко і дохідливо пояснили: коли я маю гроші на машину, то можу собі дозволити придбати нове скло і новий

приймач. А вони, між іншим, третій місяць не отримують зарплати, тому їм на мене та мою машину, м'яко кажучи, начхати... Присоромлений, я повернувся додому і знічев'я ввімкнув телевізор. З екрана якийсь чиновник натхненно розповідав, що незабаром Хрещатик набуде обрисів вулиці європейського міста, і кияни зможуть нарешті відчувати себе мешканцями цивілізованої частини світу. Цю ілюзію доповнюватиме щедрість, як для часів енергетичної кризи, ілюмінація, новий фонтан та інші архітектурні штуки. Далі — ще цікавіше. Я почув, що скоро ми не впізнаємо не лише Хрещатика, а й Бессарабки, за реконструкцію якої взялися південнокорейські інвестори. Вітати їхні грандіозні плани у житті заважає 78-ма столична школа (до речі, не найгірша в місті). Інвестори збираються її знести, а навазмі побудувати нову. Загалом я не сентиментальний, але, почувши інтерв'ю із заздальгидь вдячними за це вчителями і школярами 78-ї, мало не заплакав. Звучало, як за старих добрих часів: «Спасибі рідному інвестору й рідній міській владі за наше щасливе дитинство!»

І тут я збагнув, що цим дітям справді пощастило — принаймні матимуть школу з новим дахом. А от у приміщенні, де навчається «розумного, доброго, вічного» мій небіж, стеля вже втратила «європейський» вигляд. У райдержадміністрації ніяк не знайдуть 50 тисяч гривень, щоб перекрити дах (як ви вже самі здогадуєтесь, в районному бюджеті нічого зайвого немає). Щоправда, з міського бюджету на підготовку усіх закладів освіти до нового навчального року виділили 600 тисяч гривень. Та коли їх поділили серед 14 районів Києва, кожному перепали копійки.

... Педагогі з екрана ще довго дякували корейцям за майбутнє новосілля, а я раптом знову згадав про нових ворогів свого комунального добробуту — Іраїду Сергіївну та Івана Опанасовича з першого поверху, які теж колись учителювали. Напевно, вони ще не знають про комунальні нововведення міськдержадміністрації: телевізор у моїх сусідів зламався ще років зо три тому, а за радіоточку платити нічим. Пенсій, які їм призначила держава, вистачає лише на харчування, тому вже не перший рік вони не розраховуються ані за теплу, ані за холодну воду. І яка їм користь з тієї ілюмінації чи навіть з нашої нової тепломережі на подвір'ї, коли тепла мої сусіди (а разом з ними і я) все одно ще довго не відчують?

Іван РЯБИЙ.

Р. С. Готуючи ці матеріали, наші кореспонденти намагалися з'ясувати у відповідних управліннях міськдержадміністрації, скільки об'єктів соціальної сфери столиці (зокрема шкіл та лікарень) сьогодні потребують капітального ремонту. Витративши на це два дні, ми зрозуміли, що минає ще не один тиждень, доки нам вдасться дістати ці надсекретні дані або високі дозволи на їх розголошення. На другу добу нам вдалося лише з'ясувати, що лікарні мають ремонтувати кожні п'ять років, а грошей на це, природно, не вистачає...

Даєш ФЕМІНІЗАЦІЮ столиці!

ПРАГНУЧИ стати європейською столицею, Київ поступово перетворюється на великий будівельний майданчик. Віднедавна і центральна магістраль міста — колись улюблене місце відпочинку киян — позбулася сну та спокою. Армія робітників «Київмиськбуду» в новеньких яскраво-червоних «робах» буквально за тиждень перетворила дорогу, тротуари та підземні переходи на руїни. Аборигени центральних кварталів стійко терпіли всі тимчасові незручності: мовляв, якщо Хрещатик «розрили», значить, міняють теплотрасу, а якщо міняють теплотрасу, значить, узимку не буде перебоїв з гарячою водою. І слава Богу!

Оптимізм хрещатицьких мешканців поділяли не всі: частина несвідомих пішоходів, змушених щодня маневрувати між будівельною технікою, купами розпушеного асфальту та завадами будматеріалів, згадували міські власті тихим ненормативним словом.

Бурчання скептиків у міській держадміністрації витримують стійко. Єдине, що здатне вивести із рівноваги столичне градоначальство, — це питання про фінансування нинішньої граніозної реконструкції. Коли я спробувала з'ясувати у першого заступника голови столичної держадміністрації Станіслава Сташевського, чи буде використано на «будові літа» гроші платників податків чи спонсорів, у відповідь почула буквально таке:

— Якщо ви запитуете це для якоїсь сенсації або для розв'язання якихось політичних питань, я не відповідатиму... В політиканстві я не беру участі. Краще б ви мене запитали, хто має відповідати за життя 11 чоловік, які загинули кілька років тому під портиком Головопштамту!

— Але читачів і це хвилює, — обережно заперечила я. — Людей це зовсім не хвилює! Ось що теплої води немає — це хвилює. А гроші та джерела фінансування — це не головне питання. І в такій площині ви питання не ставте.

Потім Станіслав Телісфорович перейшов у бажану площину (а заразом перейшов на «ти») й розповів, що реконструкція головної вулиці країни стане приблизно в 30 мільйонів гривень. Причому мостиння тротуарів цілком оплатять фірми та організації, які розташувалися на Хрещатику.

— Підприємці із задоволенням інвестують кошти в нове «вбрання» центральної магістралі, адже від стану тротуарів біля їхнього офісу або магазину залежить потік клієнтів, успіх їхнього бізнесу, — сказав заступник голови міськдержадміністрації.

Прізвища ентузіастів, які не пошкодували гаманця свого на добру справу, вже красуються на спеціальному щиті біля станції метро «Хрещатик». З огляду на розміри будівництва, список поповнюватиметься, тим паче, що, як стверджує столичне начальство, бізнесмени просто в чергу стають, щоб пожертвувати частину своїх доходів на благоустрій центру міста.

Слід зазначити, що «візитівка» столиці справді пошарпана.

Бессарабка

ЗА СЛОВАМИ президента Спільки архітекторів України Ігоря Шпари, в столиці

Архітектурне меню

вистачає ганебних прикладів нехтування архітектурно-історичних традицій. Узяти хоча б останні проекти з реконструкції Бессарабського кварталу, запропоновані південнокорейською фірмою ДЕУ. Найвища будівля комплексу сягатиме 175 метрів і добре проглядатиметься не лише з Хрещатика, а й з віддалених кварталів. Вона на 70 метрів перевищить дзвіницю Святої Софії. «Це — брутальне вторгнення в архітектуру історичної частини міста!» — вважає Ігор Петрович.

Обурення Спільки архітекторів України та Держбуду викликає й інше: центр міста забудовується вибірково, безсистемно, без належного містобудівного обґрунтування. Будівництво найзначніших об'єктів зосереджено саме в центрі правобережжя, в той час як околиці Києва занедбані. Крім того, у столиці практично не проводять (або проводять з порушеннями) архітектурні конкурси на проекти забудови,

натомість створюється монополізована система проектування комерційних об'єктів. Роль містобудівної ради у вирішенні цих питань практично зведена нанівець.

Нещодавно проблеми розвитку столиці розглядали на нараді в Кабміні. Учасники наради вирішили створити спеціальну комісію на чолі з головою Держбуду України для перевірки діяльності Головкивархітектури, а голову міськдержадміністрації

ЛІТО 1998-ГО

За словами заступника начальника Головного управління містобудування та архітектури міста Едуарда Лещенка, в останній раз мостове полотно на Хрещатику оновлювали до 1500-річчя Києва, відтоді дорога де-не-де просіла, а, крім того, вищерблено бордюрний камінь, поіржавіли металеві частини ліхтарів, навіть газони втратили колишню свіжість. Час міняти лавки, огорожу... Словом, треба центр упорядковувати.

Проект реконструкції Хрещатика розробляли фахівці НДІ «Київпроект», а замовником грандіозної персбудови виступило державне комунальне об'єднання «Київміськгідропрошляхміст». Як пояснив представник цієї організації, дирсктор дирекції будівництва шляхів і дорожньо-транспортних споруд Микола Васильцов, близько 65% всіх коштів використовують саме на перекладання інженерних мереж, що вийшли з ладу (зокрема, заміну водостічного колектора 1934 року народження).

Після реконструкції Хрещатик буквально потопатиме у світлі (нинішні ліхтарі, попередньо відреставровані, «вироснуть» на 2 метри, а крім того, у вечірній час спеціальні прожектори підсвічуватимуть фасади всіх без винятку споруд). На радість дітям і фотографам біля пасажу з'явиться новий фонтан — точніше, старий, але добре збережений фонтан з Бессарабської площі (свого часу демонтований).

Як обіцяють будівельники, у підземних переходах буде тепло і затишно, по-перше, нічого не капатиме і не сипатиметься на голову, а по-друге, в них встановлять сучасні системи електропідігрівання. Разом з додатковою ілюмінацією це збільшить навантаження на електромережу, тому на Хрещатику вже поміняли електрокабелі і встановили нові трансформатори.

Практично цілком замінено хрещатицьку теплотрасу (закуплені задля цього польські труби обіцяють служити вірою і правдою, щонайменше, років 40), модернізовано каналізаційний колектор 1947 року. У підземних переходах міняють облицювання (граніт для цього везуть з кар'єрів Житомирської та Запорізької областей), встановлюють надміцні імпорتنі світильники. Найменше оновок перепадає «підземці» на Європейському майдані: її облицюють відреставрованим гранітом з «труби» (переходу на «Майдан Незалежності»).

Коли щодо користі заміни інженерних мереж або пошкодженого облицювання підземних переходів ніхто не сперечався, то зовнішнє оздоблення вулиці (проежджкої частини і тротуарів) викликало серед фахівців серйозну дискусію. Автори проекту мають намір використати на тротуарах так звані фігурні елементи мостіння (ФЕМі) двох кольорів — теракотового та сірого, а крім того, в центрі проїжджкої частини постелити смугу червоного асфальту, що загалом може виглядати надто строкато.

Виклавши учасникам містобудівної ради своє бачення оновленої вулиці, співробітники «Київпроекту» вислухали безліч зауважень на свою адресу. Не викликали захоплення в архітектурній еліті запропоновані ескізи лавок та огорож, похмурі враження справили масивні гранітні урни, які дещо скидалися на надгробні пам'ятники. Втім, якщо мостити тротуари вже розпочали, то до дрібниць, на кшталт урн та огорож, справа дійде нескоро. А раптом, до 24 серпня вигадають щось оригінальніше. Мене ж потішило, що самі високоповажні учасники містобудівної ради не могли збагнути: а що, власне, вони обговорюють — концепцію реставрації Хрещатика чи готові креслення, які обговоренню, на жаль, не підлягають?

Найпевніше, киянам все-таки доведеться змінити свої уявлення про колір мостового асфальту. Врешті-решт, сірих відтінків у нашому житті й так вистачає. Отож приходьте 24 серпня на Хрещатик, — можливо, ви справді побачите щось незвичайне. І хай вас не турбують усілякі фінансові дурниці, як-от несплачені зарплати чи заборговані пенсії.

Ганна РОМАНЦОВА.

Замість репортажу

КОЛИ б відома бабуся з безсмертного твору Остапа Вишні «Якби моя бабуся встали» замість Київського вокзалу потрапила сьогодні на головну магістраль столиці, їй зробилося б зле від великої кількості будівельної техніки й метушні робітників, гуркоту механізмів, а головне — від того гнітючого враження, яке нині справляє завжди зелений каштановий Хрещатик.

«Маленькі» незручності великої реконструкції

Та й є від чого розгубитися! Уже виходячи з метро «Майдан Незалежності», здається, що потрапив або в той час, коли цю станцію будували, або на знімальний майданчик вітчизняного фільму жаків: вузький прохід, слизькі від частих дощів сходи, на яких обов'язково хтось підсковзнеться й упаде в бруд. Найбільший перехід у столиці (інакше просто «труба»), який сьогодні нагадує катакомбу, став справжньою пасткою для приїжджих: спробуй розберися, куди йти, якщо єдиний вихід — в епіцентрі будівництва. А там — усе перекопано, огорожено.

Постоявши якийсь час у розгубленості, починаєш розуміти, що пересуватися тепер доведеться не тротуарами, а коридорчиком посеред бруківки, що за бажання службовим ходом можна проникнути до всіх магазинів, що працюють, і навіть помилуватися розмахом будівельних робіт з вікон «Макдональдса» чи сидючи за столиком найближчої кав'ярні «Хвилика», але чомусь такого бажання не виникає.

За великим рахунком, усі ми розуміємо, що коли йде будівництво і керівництво міста ухвалило рішення змінити давню застарілий імідж «показової» столичної вулиці, це лише на краще. Проте насторожує саме те, що ми, кияни, дізнаємося про всі ці глобальні зміни останніми. Навіть на прес-конференції Спілки архітекторів, що відбулася недавно, зазначено той факт, що громадськість міста не лише не було підготовлено, а й навіть не поінформовано про очікувані перетворення. Звичайно, можна махнути рукою: мовляв, їм зверху видніше. Але, з'ясовується, навіть там — нагорі — дуже багатох теж просто поставили перед фактом, а те, який вигляд матиме го-

ловна вулиця столиці, вирішували обрані.

А тепер — кілька бліц-інтерв'ю (так би мовити думка народу), які пощастило взяти на головній столичній магістралі у розпал будівельних робіт.

Усім респондентам було поставлено одне й те саме запитання: «Ваше ставлення до реконструкції Хрещатика та незручностей, пов'язаних з нею?»

Офіціантка кав'ярні «Хвилика»:

— Звичайно, нам цей ремонт зараз не з руки. Шум заважає, клієнтів відлякує. Раніше, якщо пам'ятаєте, і в «Макдональдсі», і в нас — жодного вільного стільця. А тепер у вихідні — взагалі ані душі. Але ми то ще нічого, а як тим, хто тут живе...

Продавець із торгової палатки:

— Не літо, а самі збитки. Виторг дуже маленький. Люди засмикані, злі, майже нічого не купують, обурюються. Звичайно, їх можна зрозуміти: прийшли прогулятися Хрещатиком, до магазинів зайти, а тут такий шум, бруд.

Кир'янов Анатолій Михайлович, заступник дирсктора з будівництва «Профдезінфекції», будівельник із 45-річним стажем:

— Справа потрібна, але, можливо, передчасна. Чи варто було братися за все одразу? У принципі, краще, звичайно, перемучитися, навалитися, але зробити швидко, ніж зволікати. Якщо дозволяє фінансування. Це моя думка як будівельника. Та хочу сказати про інше: тепер я працюю за своєю спеціальністю, але в медицині. В нас у Радянському районі є 12-та дитяча інфекційна лікарня — так туди просто страшно зайти. Будинок 30-х років, переповнений дитячими: все валиться, прогнило. Туди б гроші спрямувати. А ось без цих прикрас

можна було б обійтися.

Чоловік і жінка, пенсіонери, мешканці одного з будинків на Хрещатику:

— Молодці, що взялися за цю реконструкцію. Ви бачили, як площу Богдана Хмельницького зробили? Дуже красиво. І далі місто оновлюватимуть, щоб у столиці все було, як належить. Може, хтось не знає, а ми тут живемо і знаємо, як це, коли взимку тричі труби лопаються. Каналізація, труби, електромережа — все вже стало непридатним. Звичайно, комусь, подекуди, не подобається, незручно. То що ж! Коли у квартирі ремонт, теж незручно. Треба перетерпіти!

І нарешті — компетентна думка.

Володимир БАБІЙ, начальник БУ-37 ЗАТ «Київміськбуд-6»:

— У відповідності з планом, підписаним у міськдержадміністрації, 12 червня розпочато будівельно-монтажні роботи з реконструкції вулиці Хрещатик: від вулиці Богдана Хмельницького до Європейської площі. Згідно з планом потрібно виконати перекладання всіх інженерно-будівельних комунікацій, які вичерпали свій гарантійний термін експлуатації, забезпечити нове шляхове покриття й вимостити тротуари.

— А скільки організацій беруть участь у реконструкції?

— Проводили конкурс постачальників матеріалів. У ньому брали участь 25—30 організацій. Із них залишилося 8, які комплектують вироби: граніт, елементи мостіння. Добирали те, що ліпше за якістю й дешевше. Задіяно майже 20 організацій, близько 1500 робітників. Терміни стислі, основні роботи потрібно закінчити до середини серпня.

Анастасія ПЕРЕПЕЛИЦЯ.

по-корейськи

трації рекомендували звільнити з посади головного архітектора міста.

До речі, нещодавно редакція отримала відкритого листа на ім'я Президента України за підписами почесного члена Академії архітектури України професора Володимира Асєєва, директора Всеукраїнського науково-методичного дослідно-інформаційного центру архітектурної спадщини Тетяни Маніфесової, віце-президента Академії архітектури України Володимира Тимофійченка, дійсного члена Української Академії архітектури Дмитра Яблонського та інших фахівців, стурбованих ставленням столичних чиновників до історичних пам'яток. Цитуємо зі скороченнями: «У Києві склалася тривожна ситуація зі збереженням пам'яток архітектури кінця XIX—початку XX сторіччя. Одним з останніх прикладів є квартал, обмежений вулицями Хмель-

ницького, Хрещатик, Пушкінською та бульваром Шевченка. Це — єдиний старий квартал, збережений після зруйнування Хрещатика в роки війни... Київською міськдержадміністрацією проведено конкурс на його реконструкцію. Серед членів конкурсної комісії не було жодного реставратора або історика архітектури... Через це Київська адміністрація ще до затвердження ескізного проекту видала розпорядження про інженерну підготовку території, тобто знесення будинків... Автор проекту, що переміг у конкурсі, планує знести майже весь квартал (крім споруд по вулиці Пушкінській та бульвару Шевченка), залишаючи лише фасадну стіну деяких будинків по вулиці Хрещатик. Інакше, аніж архітектурним дилетантством у розумінні пам'яток охоронних пріоритетів, таке кваліфікувати не можна».

Вл. інф.

ПОНЕДІЛОК, 27 липня

УТ-1

13.55-14.45 Національна академія наук України. Електронна комп'ютерна газета «Все — всім».

15.00 УТН.

15.20 Національний хіт-парад. Топ-10.

15.50 Вісник енергетики.

16.05 Національний хіт-парад.

16.15 «Незваний Чорнобиль». Фільм 7.

16.30 Мультсеріал «Казки вулиці Брок-ка». 3 серія.

17.05 Молодіжний телесеріал «Супербой». 1 серія.

18.00 УТН.

18.15 Серіал «Час кохати».

19.25 Саме той.

19.50 Шоу Бенні Хілла.

20.25 Національний хіт-парад представляє.

20.40 Вечірня казка.

21.00 УТН.

21.50 Футбол від УТН.

22.25 Серіал «Водяні щури».

23.20 Три крапки.

23.50 УТН.

00.10 Фінансовий огляд.

00.20 Худ. телефільм «Гори димлять». 1 серія.

УТ-2

10.00 Телеанонс.

10.05 Моя справа.

10.35 Закон є закон.

10.40 Освітній канал. Контакт (Людина. Суспільство. Світ). Історія України. Гетьманська держава. Урок німецької мови.

11.55 Закон є закон.

12.00 Оранта.

12.25 Телефільм-вистава «Прощання».

12.50 Закон є закон.

12.55 Док. телефільм «Яйце динозавра».

13.25 Закон є закон.

13.30 Аудиторія. Батьки і діти.

14.00 Телефільм-вистава «Йоганна — жінка Хусова».

14.50 Мультфільм.

СТУДІЯ «1+1»

07.00 Сніданок з «1+1».

08.00 Серіал «Доктор Квін».

09.15 Серіал «Марія».

10.00-16.00 Програми УТ-2.

16.00 Серіал «Пристрасті».

17.00 Телесеріал «Пригоди Бріско Каунті-молодшого».

17.30 Хіт-фабрика.

18.05 Серіал «Перші поцілунки».

18.30 Серіал «Доктор Квін».

19.30 ТСН.

20.00 Вечір комедії. Худ. фільм «Жандарм на відпочинку».

21.45 Ток-шоу «Табу».

22.15 Телесеріал «Поліція Нью-Йорка».

23.15 ТСН.

23.45 Нічний кінозал представляє. Худ. фільм «Украдені поцілунки».

УТ-3

«ІНТЕР»

07.00 Телеранок.

08.00 Подорожі тижня.

08.35 Прогноз погоди.

08.45 Ук-енд.

09.15 Телесеріал «Поховані таємниці».

09.45 Мелорама.

10.30 Серіал «Спецлідрозділ «Пасифік»».

11.20 Комедія «Люди та манекени». 1 серія.

12.50 Інтерновини.

13.00 - 18.00 Програми обласних та регіональних телекомпаній.

18.00 Інтерновини.

18.10 Телесеріал «Поховані таємниці».

18.40 Вгадай мелодію.

19.10 «Давайте обговоримо» з М. Ганнапольським.

19.50 Вечірня казка.

20.00 Інформаційна програма «Подорожі». «Час».

20.40 Серіал «Безмовний свідок».

21.40 Вчасно.

21.55 Інтерспорт.

22.00 Прогноз погоди.

22.10 Детектив «Золота міна». 1 серія.

23.20 Подорожі.

23.30 Телевізійна патрульна служба. Ситуація.

23.40 Худ. фільм «Нависне вбивство».

01.20 Подорожі. Підсумки дня.

01.30 Прогноз погоди.

КДТРК

13.00 Анонс.

13.10 Київські новини.

13.20 Серіал «Мрії та дзеркала».

14.05 Маршрут музичний.

14.20 Худ. фільм «Червоне вино Перемоги».

15.45 Правочин.

16.05 Шлягер представляє.

16.45 Серіал «Мрії та дзеркала».

17.30 За київським часом.

ТЕТ і КИЇВ

ТЕТ

07.10 СІТ

07.30 Медичний щотижневик

08.00 Дай п'ять!

08.10 Дитяча програма «Антресоль-ка»

КИЇВ

08.30 Хрещатик

08.55 Анонс

09.00 Чорний квадрат

ТЕТ

09.30 Худ. фільм «Білі роси»

10.55 Телекурс німецької мови «Alles Gute!» випуск 8

11.15 Поп-стоп

11.45 Просто собака

12.05 Концерт Романа Карцева. Частина 2

12.50 Худ. фільм «Сімнадцять миттєвостей весни» 1 серія

КИЇВ

14.00 Громадське телебачення України (експериментальне мовлення)

16.00 Ліра. Поет Шевченко

16.25 Анонс

ТЕТ

16.30 Світ Аліси

16.50 Це — МИ!

17.20 Вогні цирку

18.15 Стиль від «Ельзи»

18.40 Телесеріал «Доктор Фінлі» 16 серія

19.40 «Бона Деа» — підлоги ХХІ сторіччя

19.50 35 хвилин джазу

20.30 СІТ

20.50 Дай п'ять!

21.00 Дитяча програма «Антресоль-ка»

21.15 Міські новини

КИЇВ

21.30 Анонс

21.35 Споживач

21.45 Хрещатик

22.00 Х/ф «Тасманиця рейсу»

22.30 Ровесник

23.45 Експрес-інформ

00.00 Комп'ютер Х

00.15 Привіт... завтра

ІСТV

07.00 Мистецький канал «Територія А». Хіт-парад

08.00 Вісті тижня. Інформаційно-аналітичний тижневик (ТІА «Вікна»)

09.00 «Булвар Сансет. Лос-Анжелес». Художній телефільм. Остання серія

10.00 «Альф». Комедійний телесеріал. Завершення показу

10.30 «Чіп і Дейл поспішають на допомогу». Мультсеріал

11.00 «Аладдін». Мультсеріал

11.30 «Митрополит добра і шляхетності». Документальний фільм

12.00 Сторінками фестивалю «Мелодія»

13.00 «Візит». Фантастичний телесеріал

14.00 Час «Ч». Військовий тележурнал

14.30 «Красуня і чудовисько». Телесеріал

15.30 Мистецький канал «Територія А». Хіт-парад

16.30 Отак і живемо

17.00 «Чіп і Дейл поспішають на допомогу». Мультсеріал

17.25 «Аладдін». Мультсеріал

17.50 Футбольна планета. Тижневий огляд

18.20 «Слід кризь час». Телесеріал

19.20 Нові пригоди улюбленця глядачів Альфа у художньому фільмі «Проект: Альфа»

20.56 Кліп дня від «Музик-Радіо 101FM»

21.00 «Команда мрії». Телесеріал

21.30 Вечірні вісті (ТІА «Вікна»)

22.00 «Кегні і Лейсі». Гостросюжетний телесеріал

23.00 Економічний вісник

23.30 Люди. Інформаційно-публіцистичний тижневик

00.00 Мистецький канал «Територія А». Хіт-парад

01.00 Програма передач на завтра

ВІВТОРОК, 28 липня

УТ-1

06.00 Анонс.

06.05 Доброго ранку, Україно!

08.05 15.50 Національний хіт-парад.

08.10 Серіал «Час кохати».

08.10 Три крапки.

09.10 Фінансовий огляд.

09.30 Худ. телефільм «Гори димлять». 1 серія.

09.45 Худ. телефільм «Гори димлять».

11.00 Футбол від УТН.

11.30 Телеканал «Право».

12.00 УТН.

12.15 Національний хіт-парад. Хіт-журнал.

12.45 Інтергал. Джиммі Хендрікс.

13.55-14.45 Національна академія наук України. Електронна комп'ютерна газета «Все — всім».

15.00 УТН.

15.20 Телефільм «На весь зріст».

16.00 Літературно-музичний вечір, присвячений 90-річчю від дня народження С. Олійника.

16.30 Мультсеріал «Казки вулиці Брок-ка».

17.00 Телесеріал «Супербой». 2 серія.

18.00 УТН.

18.20 Серіал «Час кохати».

19.20 Саме той.

19.45 Телесеріал «Роксолана». Фільм 2 — «Дружина халіфа». 6 серія.

20.40 Вечірня казка.

21.00 УТН.

21.50 Худ. фільм «Генріх V».

00.40 Три крапки.

00.40 УТН.

01.10 Фінансовий огляд.

01.20 Худ. телефільм «Гори димлять». 2 серія.

УТ-2

10.00 Телеанонс.

10.05 Відкрита віза.

10.20 Палади Південнобережжя. Нижня Ореанда.

10.40 Освітній канал. Урок англійської мови. Українська література. Е. Маланюк. Поезія і доля. Передача 1. Урок французької мови.

11.55 Закон є закон.

12.00 Від «Перехрестя» — до успіху.

12.30 Аудиторія. Батьки і діти.

13.00 Закон є закон.

13.05 Дім і стиль.

13.35 Закон є закон.

13.40 Худ. фільм «Оберіг».

15.05 Закон є закон.

СТУДІЯ «1+1»

07.00 Програма «Сніданок з «1+1».

08.00 Серіал «Район Мелроуз».

09.15 Серіал «Марія».

10.00-16.00 Програми УТ-2.

16.00 Серіал «Пристрасті».

17.00 Серіал «Пригоди Бріско Каунті-молодшого».

17.30 Хіт-фабрика.

18.05 Серіал «Перші поцілунки».

18.30 Прем'єра телесеріалу «Усі ріки течуть».

19.30 ТСН.

20.00 Парад улюблених кінострічок. Детектив «Петровка, 38».

21.45 Сам собі режисер.

22.15 Серіал «Район Мелроуз».

23.15 ТСН.

23.45 Нічний кінозал представляє. Худ. фільм «Повне затемнення».

УТ-3

«ІНТЕР»

07.00 Соняшники.

08.00 Інтерновини.

08.10 Прогноз погоди.

08.20 Телевізійна патрульна служба. Ситуація.

08.30 «Давайте обговоримо» з М. Ганнапольським.

09.10 Телесеріал «Поховані таємниці».

09.40 Вгадай мелодію.

10.10 Серіал «Спецлідрозділ «Пасифік»».

11.00 Прокінься і співай!

11.30 Смюханорама.

12.00 Прем'єра серіалу «Літо наших надій».

12.20 Концертна програма «Липневий сніг».

12.50 Інтерновини.

13.00 - 18.00 Програми обласних та регіональних телекомпаній.

18.00 Інтерновини.

18.10 Телесеріал «Поховані таємниці».

18.40 Вгадай мелодію.

19.10 Тема.

19.50 Вечірня казка.

20.00 Інформаційна програма «Подорожі». «Час».

20.40 Серіал «Горещ-5».

21.35 Інтерспорт.

21.40 Прогноз погоди.

21.50 Детектив «Золота міна». 2 серія.

23.05 Подорожі.

23.15 Телевізійна патрульна служба. Ситуація.

23.25 Худ. фільм «Його звали Роберт».

00.55 Подорожі. Підсумки дня.

01.20 Прогноз погоди.

КДТРК

13.00 Анонс.

13.10 Київські новини.

13.20 Серіал «Мрії та дзеркала».

14.05 Маршрут музичний.

14.15 Худ. фільм «Операція «Контакт»».

15.40 Поет Михайло Шевченко.

16.05 Оплески, оплески.

16.20 Солодке життя.

16.45 Серіал «Мрії та дзеркала».

17.30 За київським часом.

ТЕТ і КИЇВ

ТЕТ

07.00 Джазова ретроспектива

07.35 Дитяча програма «Антресоль-ка»

07.50 СІТ

08.10 Дай п'ять!

08.15 Міські новини

КИЇВ

08.30 Хрещатик

08.45 Анонс

08.50 Експрес-інформ

09.05 Зроби себе

09.35 Х/ф «Тасманиця рейсу»

11.05 Арт-афіша

11.35 Т/с «Шкільний учитель», с. 13

12.25 Анонс

ТЕТ

12.30 Телекурс німецької мови «Alles Gute!» вип. 8

12.50 Худ. фільм «Сімнадцять миттєвостей весни» 2 серія

14.00 Посольства в Україні представляють: Німеччина

14.30 Телесеріал «Доктор Фінлі» 16 серія

15.25 «Ім'я» (ретроспектива)

КИЇВ

16.30 Хрещатик

16.45 Анонс

16.55 Хіхоньки-хахоньки

17.05 В об'єктиві Польща

17.35 Концерт В. Моїсєєнко та В. Данильця

18.30 Творча лабораторія

18.30 Столиця

18.45 Все про податки

19.00 Поїхали

19.25 Т/с «Шкільний учитель», с. 14

20.15 Хрещатик

ТЕТ

20.30 СІТ

20.50 Дай п'ять!

21.00 Дитяча програма «Антресоль-ка»

21.15 Новини шоу-бізнесу

21.45 Міські новини

22.00 Шарон Стоун у фільмі «Там, де приховано таємницю»

23.40 «Решето» представляє: Тарас Чубай. Акустика.

00.35 Нічний кінозал: худ. фільм «Війна Роуз»

ІСТV

07.00 Мистецький канал «Територія А». Хіт-парад

08.00 Вісті

08.30 Економічний вісник

09.00 «Проект: Альфа». Художній фільм

Чарівний світ Діснея:

10.40 «Чіп і Дейл поспішають на допомогу». Мультсеріал

11.05 «Аладдін». Мультсеріал

11.30 Візит. Техас (США), Афіни

12.00 Музична програма «Хмарочос»

13.00 «Кегні і Лейсі». Гостросюжетний телесеріал

14.00 3 х 4. Найкумедніше домашнє відео

14.30 «Красуня і чудовисько». Телесеріал

15.30 Мистецький канал «Територія А». Хіт-парад

16.30 Від «Перехрестя» до успіху! Чарівний світ Діснея:

17.00 «Чіп і Дейл поспішають на допомогу». Мультсеріал

17.25 «Аладдін». Мультсеріал

17.50 «Таврійські ігри-97» представляють...

18.20 «Слід кризь час». Телесеріал

19.20 «Діти з темряви». Художній фільм. 1 серія

20.56 Кліп дня від «Музик-Радіо 101FM»

21.00 «Команда мрії». Телесеріал

21.30 Вечірні вісті (ТІА «Вікна»)

22.00 «Повітряний вовк». Гостросюжетний телесеріал

23.00 ДСС представляє: Спортивний тижневик

00.00 Мистецький канал «Територія А». Хіт-парад

01.00 Програма передач на завтра

СЕРЕДА, 29 липня

УТ-1

06.00 Анонс.

06.05 Доброго ранку, Україно!

08.05 16.00 Національний хіт-парад.

08.10 Серіал «Час кохати».

09.10 Три крапки.

09.30 Фінансовий огляд.

09.45 Худ. телефільм «Гори димлять». 2 серія.

11.00 Хто в домі хазяїн?

11.30 Телеканал «Право».

12.00 УТН.

12.15 Служу народу України!

12.45 Нове покоління.

13.15 Планета людей.

13.55-14.45 Національна академія наук України. Електронна комп'ютерна газета «Все — всім».

15.00 УТН.

15.20 Мультфільм на замовлення.

16.05 Моя справа.

16.30 Мультсеріал «Казки вулиці Брок-ка». 5 серія.

17.05 Молодіжний серіал «Супербой». 3 серія.

18.00 УТН.

18.20 Серіал «Час кохати».

19.15 Саме той.

19.45 Телесеріал «Роксолана». Фільм 2 — «Дружина халіфа». 7 серія.

20.40 Вечірня казка.

21.00 УТН.

21.55 М. Пфайфер у кінофільмі «Влада, пристрасті і вбивство».

23.35 Три крапки.

00.05 УТН.

00.20 Фінансовий огляд.

00.30 Національний хіт-парад. Шоу-ринг.

01.00 Худ. телефільм «Місяцева зозуленька».

УТ-2

10.00 Телеанонс.

10.05 Яхад.

10.35 Закон є закон.

10.40 Освітній канал. Урок англійської мови. Світова література. О. Грибоседов. Урок французької мови.

12.00 Закон є закон.

12.05 Природа і ми.

12.30 Закон є закон.

12.35 Док. телефільм «Історія одного дому». Фільм 1.

13.25 Худ. фільм «Людина у зеленому кімоно».

14.35 «Згадай мене». Концерт ліричної пісні.

15.05 Закон є закон.

СТУДІЯ «1+1»

07.00 Програма «Сніданок з «1+1».

08.00 Серіал «Район Мелроуз».

09.15 Серіал «Марія».

10.00-16.00 Програми УТ-2.

16.00 Серіал «Пристрасті».

17.00 Серіал «Пригоди Бріско Каунті-молодшого».

17.30 Хіт-фабрика.

18.05 Серіал «Перші поцілунки».

18.30 Серіал «Усі ріки течуть».

19.30 ТСН.

20.00 Програма «Імперія кіно» представляє. Худ. фільм «Емос і Ендру».

21.45 Верка Сердючка в програмі «СВ-шоу».

22.15 Серіал «Район Мелроуз».

23.15 ТСН.

23.45 Нічний кінозал представляє. Худ. фільм «Контракт на дитину».

УТ-3

«ІНТЕР»

07.00 Телеранок.

08.00 Інтерновини.

08.10 Прогноз погоди.

08.20 Телевізійна патрульна служба. Ситуація.

08.30 Планета Здоров'я.

09.00 Телесеріал «Поховані таємниці».

09.30 Мультфільм.

10.10 Вгадай мелодію.

10.40 Комедія «Люди та манекени». 2 серія.

11.45 Тема.

12.25 Серіал «Літо наших надій».

12.50 Інтерновини.

13.00 - 18.00 Програми обласних та регіональних телекомпаній.

18.00 Інтерновини.

18.10 Телесеріал «Поховані таємниці».

18.35 Ці кумедні тварини.

19.20 «Тихий дім» С. Шолохова.

19.50 Вечірня казка.

20.00 Інформаційна програма «Подорожі». «Час».

20.40 Худ. фільм «3 тобю і без тебе».

22.10 Інтерспорт.

22.15 Прогноз погоди.

22.25 Худ. фільм «Легкі гроші».

00.00 Подорожі.

00.05 Телевізійна патрульна служба. Ситуація.

00.15 Прогноз погоди.

КДТРК

13.00 Анонс.

13.10 Київські новини.

13.20 Серіал «Мрії та дзеркала».

14.05 Док. фільм «О. Мурашко».

14.15 Професія: диригент.

14.40 Док. фільм «У храмі фармації».

14.50 Прелюдія.

15.20 Домашній лікар.

15.40 Люди і долі.

16.45 Серіал «Мрії та дзеркала».

17.30 За київським часом.

ТЕТ і КИЇВ

ТЕТ

07.00 СІТ

07.20 Дай п'ять!

07.25 Міські новини

07.40 Дитяча програма «Антресоль-ка»

07.55 Атлетик-ревію

КИЇВ

08.30 Хрещатик

08.45 Анонс

08.50 «Нехай вам буде кольорово»

09.05 Творча лабораторія

ТЕТ

09.30 Новини шоу-бізнесу

09.55 Телекурс німецької мови «Alles Gute!» випуск 8

10.15 Мультфільми

10.40 Дмитро Харитонов представляє: «Голос» Частина 2

11.10 «Михайлові Вороніну — 60!»

12.50 Худ. фільм «Сімнадцять миттєвостей весни» 3 серія

КИЇВ

14.00 Т/с «Шкільний учитель», с. 14

14.55 Добрі новини

15.10 «Червона рута» представляє...

15.55 А ми самі з вусами

16.25 Анонс

ТЕТ

16.30 «Решето»: «В. В.» — 97-а Частина 1

17.20 Театр на долонях

17.55 35 хвилин джазу

18.30 Мультфільми

18.45 Телесеріал «Доктор Фінлі» 15 серія

19.45 «Бона Деа» — підлоги ХХІ сторіччя

19.55 Програма «Трансформа»

20.30 СІТ

20.50 Дай п'ять!

21.00 Дитяча програма «Антресоль-ка»

21.15 Міські новини

КИЇВ

21.30 Анонс

	аналітична програма (ТІА «Вікна»)	
21.00	«3 x 4». Найкумедніше домашнє відео	
21.30	«Голова над водою». Художній фільм	
23.10	«Разом з вами». Розважальна програма	
00.00	«Зоряний». Художній фільм	

• Одеса

Від іскри літака

У небі над ланами села Благоєво, що в Іванівському районі Одешини, кружляли бойові літаки невідомої військової частини — відбувалися навчально-показові польоти. Й раптом з однієї машини вихопився і впав на хлібне поле фермерського господарства «Ромашка» сніп іскор. Пересохле збіжжя запалало. На шаста, неподалік проїздив польовою дорогою автомобіль: його водій поспішив до селища Петрівка і підняв по тривозі тамтешніх пожежників. Вони й врятували 40-гектарне зернове поле, постраждала лише невеличка його частина.

• Мелітополь

Перерваний політ

Мешканці Мелітополя (Запорізька область) провели в останню путь шістьох членів екіпажу літака Іл-76 25-го гвардійського військово-транспортного полку, які загинули в Перській затоці 14 липня. Літак належав Мелітопольському авіа'єднанню і був орендований авіакомпанією ІТУ.

• Житомир

Менеджер, він же — поліглот

Цьогорічних абітурієнтів факультету економіки і менеджменту Житомирського інженерно-технологічного інституту чекала новачка. В інституті набирають спеціальну групу, де такі складні предмети, як бухгалтерський облік, економіка, фінанси, макроекономіка, теорія економічних вчень викладаються англійською мовою. У тому, наскільки важливо сьогодні бути водночас економістом і поліглотом, переконалися на прикладі двох випускників, яких узяли до апарату Верховної Ради саме завдяки широті знань. ЖІТІ — поки що єдиний вуз в Україні, де викладачі можуть вести навчання майбутніх фахівців з фінансів, бухгалтерії й аудиту іноземною мовою.

• Донецьк

Ця земля мріє про «велику чистку»

Понад 2,3 мільярда тонн токсичних відходів, серед яких 1,7 тисячі тонн надзвичайно небезпечних, накопичилося в Донецькій області за роки промислової діяльності людини. Особливо небезпечні відходи містять ртуть, нікель, миш'як, свинець, відходи нафтопереробки, гальванічного і коксохімічного виробництва тощо. Та за свідченням фахівців обласного управління статистики, торік повністю знешкоджено або знищено лише 2 відсотки токсичних відходів. Водночас у регіоні, як і раніше, відсутні полігони для складування таких речовин. А прикметою часу стали неорганізовані індустріальні звалища.

• Кіровоград

Трагедія на току

Чотирнадцятирічний хлопчик загинув у Новомірогороді на зернотоку КСП імені Чкалова. Призвело до трагедії недотримання керівництвом господарства правил техніки безпеки. Хлопчик упав у яму зерноочисного комплексу, яка мала бути прикрита спеціальною металевою решіткою.

• Луцьк

Налагоджено випуск першого в Україні євроруберойду

Виробництво руберойду нового типу, так званого євроруберойду, що відповідає вимогам найсучасніших європейських стандартів, уперше в Україні налагодив колектив Луцького картонно-руберойдного комбінату.

Перші партії новинки вже відправлено на будови багатьох регіонів України.

РЯДОК У ДЕРЖБЮДЖЕТІ, ЯК ТРІЩИНА В ПАРКЕТІ, або Як у Кабміні нехтують законами

У ЗАКОНІ «Про Державний бюджет України на 1998 рік» у статті щодо видатків є такий рядок: «Реконструкція Одеського театру опери та балету і Львівського академічного театру імені Марії Заньковецької — 10 мільйонів гривень». Із загальної суми для порятунку видатної пам'ятки архітектури, найкрасивішої театральної споруди Європи, візитної картки Одеси передбачено 8,3 мільйона.

Про біди Одеської опери наша газета писала не раз. Останніми роками посилюлися руйнівні процеси. Оскільки різні частини театру просідають неоднаково, то в стінах, підлозі, стелі з'явилися чималі тріщини, в деяких місцях з опор виходять несучі металоконструкції й профнастил перекриттів підлоги, що загрожує руйнації будинку взагалі. А тут ще й металева покрівля — близько 5 тисяч квадратних метрів — геть попсувалася, дах за найменшого дощу протікає. Одне слово, театр справді треба рятувати і негайно.

Проте грошей на це ніхто не виділяв. Отож з'явилася ідея: аби їх отримати, потрібен окремий рядок у держбюджеті. Це підтримав, оглянувши споруду, колишній Голова Верховної Ради України Олександр Мороз.

Після прийняття держбюджету дирекція театру провела серед будівельних організацій тендер на участь у роботах. Визначено переможців, серед яких такі потужні організації, як «Чорноморгідробуд», «Укрводбуд». Вони здатні, розгорнувши роботи по всьому фронту, швидко — за сім місяців, як і вимагає технологія, — завершити їх. Щоб не затримуватися

на старті, провели підготовчі роботи, зокрема звільнили від ґрунту стіни фундаменту. Однак старт все відкладається. Бо відкладається фінансування.

Виявляється, від прийняття закону до практичного його виконання — дистанція величезна. Утім диву не ігнорування закону про держбюджет, а те, як виконавчі структури ставляться до власних розпоряджень та доручень. Ось лише один з прикладів. 31 травня 1998 року Прем'єр-міністр Валерій Пустовойтенко дає доручення за номером 6645/69 міністрові фінансів Ігорю Мітюкову, в якому пише:

«Ми не можемо втратити унікальну пам'ятку культури. Прошу особисто вирішити питання про фінансування із виділенням відповідних лімітів і погодженням графіка згідно з дорученням від 6.05.98 р. № 6645/46. Доповісти. Термін — 10 днів».

Конкретніше, здавалося б, нікуди. Та коли одесити почали з'ясовувати, після отих 10 днів, яка ж доля листа, то дізналися: міністр «розписав» документ своїм підлеглим — на казначейство, на лімітні управління. А ті «футболоють» його одне одному, «по

секрету» заявляючи, що все мав би вирішити міністр, адже йому особисто дано доручення. Ну, а що ж в апараті Прем'єр-міністра? Ні гу-гу.

А ситуація вкрай критична. Це, очевидно, міг би підтвердити й віцепрем'єр-міністр Микола Білоболоцький, який нині виконує обов'язки Одеського міського голови і вже не раз привселюдно обіцяв вжити заходів для порятунку театру. Та знову — то лише слова.

Тим часом споруда продовжує руйнуватися. А в залі, попри все, ідуть спектаклі. Для акторів, для відвідувачів — чималий ризик, звичайно. Та припиняти виступи, закривати театр його працівники не наважуються, бо тоді, може статися, його вже не відкриють ніколи... Одеса — і без оперного? Невже через байдужість таке станеться?

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

Ткацтво: мистецтво чи ремесло?

Напередодні 220-річчя Херсона в місті проходив Міжнародний симпозіум-виставка художнього текстилю під назвою «Скіфія». Цього разу в залах обласного художнього музею ім. О. Шовкуненка, котрий розмістився в старовинній будівлі колишньої міської ратуші, було виставлено 110 робіт з 12 країн Європи, Азії, Північної та Південної Америки, Африки.

На виставці митці продемонстрували можливості гобелену, а також робіт, виконаних за допомогою різноманітних стилів та методів — авторської техніки, квітлу, батіка, аплікації, петчу, вишивання, шовкографії, розпису, об'ємного текстилю тощо.

Небуденністю та свіжістю вразили відвідувачів роботи українки Лесі Майданець «Живуть тополі у мені», аргентинки Лілії Бергголіо «І море малює сон», американки Керол Вестфолл «Червоний Нью-Йорк» й безліч інших.

Художники говорили про болюче: ткацтво — це

Виставки

мистецтво чи ремесло? Адже не секрет, що поруч із класичним гобеленом повсякчас з'являються в текстилі елементи інноваційного характеру із застосуванням нетрадиційних матеріалів — дроту, паперу, скла, пластику, нейлону тощо. Для України така постановка питання не є актуальною, адже наші митці мають академічну художню освіту, це автоматично знімає подібні проблеми.

Під час II Міжнародного симпозіуму відбулося відкриття виставки «Текстиль Херсона». Учасники також відвідали фонд текстилю краєзнавчого та кімнату ікон художнього музею, побували на шоу олягу «Білі птахи» луганчанки Галини Щоголевої, оглянули старовинне південне місто.

Вперше на такому міжнародному форумі учасникам вручено нагороди.

Сергій ЗЛЕНКО.

Рятуйте рятувальну службу

SOS

Контрольно-рятувальна служба Криму переживає чи не найгірші часи. Технічне і матеріальне оснащення настільки віджило, що інструктори екіпіруються власними саморобками. Днями навіть електрику в штабі відключили.

Рятувальники працюють на ентузіазмі й усвідомленні своєї благородної місії. Приймаючи в себе вдома на радіостанції оперативні повідомлення, завжди мчать на допомогу потерпілим. Не зупиняє їх ні відсутність бензину у вкрай зношених машинах, ні обмаль медикаментів для першої долікарської допомоги.

Рапорт, направлений КРС у Міністерство курортів і туризму автономії, підтвердив: через об'єктивні причини відпочинок у

горах став небезпечнішим. Минулого року служба провела 68 рятувальних робіт, цього — вже 56. 8 туристів врятувати не вдалось. Згідно з Законом про туризм Україна має гарантувати безпеку любителів гір і своїх, і закордонних. Міністерство курортів і туризму розробило проект постанови про заходи забезпечення туристів у гірсько-лісовій зоні Криму. Наразі, передбачено тісну взаємодію міністерства і КРС. Головне нині, щоб допомога рятувальникам надійшла якнайшвидше: адже йдеться про найдорожче — людське життя.

Віктор ХОМЕНКО.

Сімферополь.

Краєзнавство

Незвичайний пам'ятник

у формі старовинної ікони відкрито в прикордонному Могилеві-Подільському. На ньому зображено постать Ієремія Могилі, який в 1595 році спорудив у мальовничій низині, навпіл розділений стрічкою Дністра, перший замок. Згодом передав його разом із прилеглими угіддями польському магнату Стефану Потоцькому — як придане за дочку. За таку щедрість останній назвав нове поселення Могилів-город.

Відтворити образ Могилі вдалося завдяки єдиній гравюрі із його зображенням, що збереглася в місцевому краєзнавчому музеї. Зробив це місцевий скульптор, заслужений учитель України Микола Крижанівський.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Аромат для Роксолани

КОЛИ з далекої Америки улюбленій дружині султана Сулеймана Роксолани привезли в подарунок новий дезодорант, вона була в захваті. Бажаючи познайомитися з виробниками цієї продукції, запросила їх у гості...

Це — імпровізація на тему відомого історичного сюжету, в якій обов'язково проступає образ чарівної Ольги Сумської, виконавиці ролі Роксолани в телесеріалі. Можливо, цей епізод потрапив би в сценарій. Однак йдеться про реальні події та зовсім реальну Ольгу Сумську.

Річ у тім, що виробники дезодоранту вирішили: імідж саме цієї артистки відповідає назві та концепції нового косметичного продукту («шарм впевненої в собі жінки»). З нагоди того, що красуня Ольга стала його «українським обличчям», у Києві було проведено прес-конференцію.

А на ній з'ясувалося ось що. Пані Ольга погодилася підписати контракт за умови, якщо компанія-виробник зважить на складну для української культури фінансову ситуацію та посприє розвитку в Україні мистецтва і освіти. Перший проект,

Образ

що його вже втілено в життя, — повторний показ серіалу «Роксолана» на вітчизняному телебаченні. Окрім того, компанія виступила з ініціативою фінансувати зйомки «Роксолани-2» (поки що робоча назва).

Присутній на прес-конференції режисер серіалу Борис Небієридзе наостанок додав:

— Через нестачу коштів у попередньому фільмі є низка недоліків. Тепер з'явилася можливість зробити все, щоб їх не було.

Валентина ЮРЧИШИНА.

Інформація об основних фінансових показателях ОАО Донецькнефтепродукт за 1997 г.

Найменування емітента	ОАО Донецькнефтепродукт
Код ЄГРПОУ	03482028
№ свідоцтва о державній реєстрації обществу і дата видачі	03482028 20.09.95
Местонахождение	Донецьк
Телефон	95-56-57
Телефакс	95-56-57
Основні види діяльності	ССО
Кількість акціонерів	8405
Кількість власників облігацій	—
Численність працівників	518
Уставний фонд (УФ):	9545
— прості акції (кількість)	7070571
— привілеєвані акції	—
— дата останнього зборів акціонерів	18.04.97 г.
Найменування і знаходження юридичного лица, уповноваженого емітентом виплачувати дохід по його цінним бумагам	ОАО Донецькнефтепродукт
Дата і строк виплати дивідендів, якщо прийнято рішення о виплаті	І-І кв. 97 г.

Основні фінансові показники

Показатель	тис. грн.
1. Виручка (валовий дохід) от реалізації продукції за вычетом гос. регулювання цен, НДС і акцизного збору	6688
2. Балансова прибуль (убыток)	-524
3. Всього по активам баланса	16350
4. Всього обязательств	6478
5. Уставный фонд	9545
6. Нераспределенная прибуль	—
7. Прибуль на одну просту акцію	—
8. Дивиденды, уплаченные на одну просту акцію	—

Збори акціонерів ВАТ «Мурованська автобаза» переносяться з 31.08.98 р. на 8.09.98 р.

8.09.98 р. о 10.00

в актовому залі ВАТ Мурованська автобаза с. Муроване Пустомитівського району Львівської області, вул. Вокзальна, 22

Порядок денний:

1. Звіт голови правління.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Звіт спостережної ради.
4. Зміни до статутного фонду.
5. Різне.

Додаткову інформацію можна отримати за телефоном:

Тел. (0322) 793-515.

Харківський інститут професійного навчання пропонує навчання за спеціальностями

Ліц 210010

БУХГАЛТЕР

КОСМЕТОЛОГ + (МАНІКЮР ПЕДИКЮР)

РЕКЛАМІСТ-МАРКЕТОЛОГ

ЗА 4 МІСЯЦІ ЗАОЧНО

- прийом без обмежень за віком та освітою;
- отримуєте документ державного зразка.

АДРЕСА: 310045, ТЕЛ.: (0572) 47-83-36
м. Харків, вул. 23 Августа 9А, к.5/16401

До уваги акціонерів ВАТ «Василівський Агрос»

Правління ВАТ «Василівський Агрос» повідомляє, що загальні збори акціонерів відбудуться 27 серпня 1998 року за адресою: 332200, м. Василівка Запорізької обл., вул. Московська, 57.

Порядок денний:

1. Звіт правління.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Затвердження статуту.
4. Вибори органів управління.
5. Затвердження внутрішніх документів ВАТ.
6. Різне.

Реєстрація учасників зборів 27.08.98 з 7.00 до 9.30, м. Василівка, вул. Московська, 57.

Початок зборів о 10.00.

При собі мати документи, що посвідчують особу та права акціонера, для представників акціонерів — відповідне доручення.

Довідки за телефоном: 4-36-92.

Правління відкритого акціонерного товариства «Василівський Агрос».

Арбітражним судом Волинської області (м. Луцьк, вул. Грушевського, 30) порушено справу № 1/75-0186 про визнання банкрутом Іваничівського Коопунівермагу (264900, смт Іваничі, Волинської обл., р/р 26009200071001 у відділенні банку «Україна» смт Іваничі, МФО 303116, ЗКПО 01777149).

Претензії кредиторів приймають протягом місяця від дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Автономної Республіки Крим (333000, Симферополь, ул. Карла Маркса, 18) возбудил дела о банкротстве:

№ 2871 от 26.05.98 г., МГП «Навруз» (юридический адрес: Автономная Республика Крым, Симферополь, ул. Дм. Ульянова, 22), р/с 468990 в «Приватбанке», МФО 384436, код ОКПО 16327453;

№ 2873 от 26.05.98 г., фирмы «Антекиум» ЛТД (юридический адрес: Автономная Республика Крым, Симферополь, пр-т Кирова, 13, каб. 118); р/с 00002600746730 в СФ АКБ «Интерконтбанк», код ОКПО 20678106.

Претензии кредиторів і заявлення санаторів приймаються в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбітражний суд Києва за заявою Державної податкової інспекції у Радянському районі Києва порушив справи про банкрутство:

товариства з обмеженою відповідальністю «Кай», справа № 2/226-6. Юр. адреса: Київ, вул. Желябова, 10а, кв. 7; р/р 26005200002334 у Шевченківському відділенні УСБ, МФО 322238, код 23387734;

товариства з обмеженою відповідальністю «Шанс-96», справа № 2/225-6. Юр. адреса: Київ, вул. Я. Вал, 19; факт. адреса: Київ, вул. Якубовського, 2; р/р 3467940 в АБ «Старокиївський банк», МФО 321477, код 24365806; приватного підприємства «Марко-трейд», справа № 2/224-6. Юр. адреса: Київ, вул. Салютна, 14; р/р 644349 в АБ «Банківський дім», МФО 322368, код 24077125.

Майнові вимоги кредиторів та можливих санаторів подавати до Арбітражного суду Києва протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Государственная налоговая инспекция в Алуште сообщает, что Арбитражный суд Республики Крым (Симферополь ул. К. Маркса, 18) возбудил дело № 3006-11 о банкротстве АОЗТ туристической фирмы «Олимп», 334270, Алушта, ул. Багликова, 6, р/с 26007200007001 в Алуштинском отделении АБ «Україна», МФО 384447, код ОКПО 23657464, директор Борович А. К.

Загублене свідоцтво № 35461719 про реєстрацію платника податку на додану вартість, видане 16 липня 1997 року Дарницькою ДПА спільному підприємству «СП Автотрейдинг», вважати недійсним.

Арбітражним судом Херсонської області (325000, м. Херсон, вул. Горького, 18) порушено справу про банкрутство приватного виробничо-комерційного підприємства «Оріон-1» м. Херсона (325000, м. Херсон, вул. Дніпропетровська, 105), р/р 2600116982 у Херсонському відділенні Укресімбанку, МФО 252639, код 14126732.

АО ЗТ ТЦ «Енергогазсервис»

Реализуем со склада в Полтаве

- блочные котельные, водогрейные и паровые котлы;
- счетчики газа и воды;
- автоматика безопасности;
- горелочные блоки и горелки;
- ГРП, ГРУ контейнерного типа;
- оборудование ГРП-клапана КПЗ, ПСК, регуляторы давления, фильтры, узлы учета;
- приборы КИПиА;
- бытовое газовое оборудование.

Наш адрес: 314002, Украина, Полтава, ул. Сосюры, 35.

Тел./факс (0532) 59-40-30, тел. 59-40-21.

Арбітражний суд Хмельницької області (280000, м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) порушив справу № 253-Б про банкрутство Вишнівчицького цукрового заводу, юридична адреса: 281692, с. Вишнівчик Чермеровецького р-ну Хмельницької області, р/р 26006200025002 в Чермеровецькому відділенні АКБ «Україна», МФО 315223, код 00373281.

У зв'язку з ліквідацією підприємства довіріче товариство «Торгівельно-промислова компанія» припиняє свою діяльність. Усі претензії приймають протягом одного місяця з дня опублікування оголошення за адресою: 281040, Хмельницька обл., м. Шепетівка, вул. Карла Маркса, 57-А.

УСПІШНА КАР'ЄРА ЗА ДОПОМОГОЮ ЄШКО!

■ Ви завжди мріяли вивчити іноземну мову?

На своїх курсах ЄШКО пропонує вивчити основні європейські мови за оригінальною методикою, заснованою на 50-річному досвіді вивчення мов у країнах Західної Європи.

■ Ви хочете освоїти нову спеціальність або організувати своє діло?

Професійні курси ЄШКО дадуть Вам знання за спеціальностями, які користуються великим попитом на ринку праці.

■ Вам подобається з користю проводити вільний час?

Хобі - курси ЄШКО - це спосіб урізноманітнити своє дозвілля і відкрити для себе нові можливості.

У місячну вартість навчання входить вартість аудіокасет і поштових відправлень. Оплата проводиться на основі рахунка Школи в гривнях за курсом НБУ на момент виставлення рахунка. Матеріали курсів друкуються російською мовою.

Ліцензія № 21002203

Рекомендовано Міністерством освіти України

ПРОФЕСІЙНІ КУРСИ

- Основні бухгалтерського обліку
- Секретар-референт
- Основні менеджменту
- Маркетинг
- Комп'ютерна азбука

ХОБІ-КУРСИ

- Курс крою та шиття
- Астрологія
- Курс косметики
- Секрети сучасної кухні

МОВНІ КУРСИ

- Англійська для початківців
- Англійська для середнього рівня
- Англійська для середнього рівня "плюс"
- Англійська для вищого рівня
- Англійська для дітей

CD-ROM курс Англійська для дітей (1-й рівень), ціна 20 грн.

МОВНІ КУРСИ

- Англійська для дітей II
- Англійська для дітей III
- Англійська для дітей IV
- Німецька для дітей
- Німецька для початківців
- Німецька для середнього рівня
- Німецька для середнього рівня "плюс"
- Німецька для вищого рівня
- Французька для початківців
- Французька для середнього рівня
- Італійська для початківців
- Італійська для середнього рівня
- Іспанська для початківців

Інформаційна служба
ЄШКО працює для вас
з 8:30 до 17:00
(0572) 20-61-31

ЄШКО - це найбільша школа кореспондентської (заочної) освіти в Європі. Навчання в ЄШКО базується на природному способі засвоєння знань.

ЄШКО пропонує:

- навчання дома в комфортній обстановці;
- отримання учбових матеріалів рекомендованою кореспонденцією;
- самостійний вибір темпу занять;
- опіку особистого викладача;
- безкоштовні інформаційні «Журнали ЄШКО» і «Кур'єр ЄШКО»;
- навчальну, художню літературу, словники та інші корисні товари для навчання за системою «ТОВАРИ-ПОШТОЮ» для наших студентів.

Отримай Свідоцтво ЄШКО
і відкрий у своєму житті
нові можливості!

100%
ЗНАЙКА!
ПРОБНИЙ КУРС
ДОЗІР ЄШКО

ЄВРОПЕЙСЬКА ШКОЛА
КОРЕСПОНДЕНТСЬКОЇ

ОСВІТИ
НАЙКРАЩА
НАЙБІЛЬША

КУПОН НА БЕЗКОШТОВНИЙ ПРОБНИЙ УРОК

Важко назву курсу _____

Індекс _____ місто (село) _____

область _____

вулиця, № будинку і квартири _____

код міста, телефон _____

ім'я, прізвище _____

5634DD

Щоб одержати БЕЗКОШТОВНО пробний урок обраного Вами курсу, заповніть купон і вишліть на адресу:
310022, Харків, а/с 248 ЄШКО

Читацький мікрофон

● Дрогобич

Гляньте на себе збоку

Якби у нас була можливість виступити перед народними депутатами, сказали б їм так: тепер нам зрозуміло, навіщо ви боролися за мандат. Ваші запевнення в любові до народу — слова-полова. Якби ви відмовилися від зарплати на користь бідних, зняли з себе імунітет недоторканності та пільги і менше балакали — упевнені, ставлення до вас змінилося б. А так — вибачайте. Для нас ви всі однакові, колір ваших партій нічого не означає. Радимо подивитися на себе по телевізору.

Сім'ї СОТНИКОВИХ
та ЛОЗИЦЬКИХ.

Львівська область.

● Суми

Не зволікайте!

Ми хочемо, щоб у нас був парламент, але не такий, де депутати не можуть знайти згоди з жодного питання. Мало бути розумним, потрібна ще й доброта, яка є складовою мудрості. Якщо ви так довго не можете порозумітися, то це перша ознака того, що в майбутньому ви не зможете приймати закони.

Людей поважають, як відомо, за добрі вчинки, а не за красиві слова. Тому не зволікайте, народні депутати, — ми вас утримуємо.

Олег ТИТАРЕНКО,
ветеран праці.

● Херсон

Ми обурені, шановні

Пенсіонери селища Чаплинки Херсонської області до краю обурені діяльністю Верховної Ради. Вона практично півроку не працює. То готувалися до виборів, боялися позбутися своїх крісел, а тепер кожен не хоче поступитися своїм «Я». А взагалі-то депутати поведуть себе, як діти ясельної групи. За що вони одержують заробітну плату?

● Зеленодольськ

Ну наче діти!

Я цілий день слухаю трансляцію роботи Верховної Ради і дивуюся, як можуть дорослі люди так себе поводити. Соромно за них. Хлопці та дівчата, майте совість, починайте працювати як слід.

Марія КОВАЛЕНКО.

Дніпропетровська область.

Прошу слова

Не почнемо розумнішати — рабами залишимося

Що ж ми за народ такий? Нам зовсім несила, а ми дозволяємо собі так жити. У тому, що ми погано живемо, є частка нашої власної провини. Обивателями ми стали. Сидимо й чекаємо, що ж із нами буде далі. Нікому нічого не треба. Думаємо лише про себе. Ми скуті й закомплексовані. Треба скинути це заціпеніння. Звиклі гнутися, ми ніяк не встанемо з колін, ніяк не випростаємося. Не змінилося — затопчуть. Не почнемо розумнішати — рабами залишимося. Якби не наше потурання й інерція, то було б, безперечно, менше помилок і втрат на шляху до ринку. А йдемо ми до нього часом напролом, з перекосами й викривленнями. Був час, коли ми мовчали, але справу робили. Одержавши свободу, відчули себе надто вільно: навчилися багато балакати, скиглили й дулі тикати. А вимагати свого й не боятися ми не навчилися. Не навчилися організовано чинити опір, протистояти ладові, впливати на владу, диктувати свою волю політикам. Ми не прозріли настільки, щоб відчувати себе господарями. Забули, що в демократичній країні вільні громадяни мають рівні права на гідне життя. Треба лише вміло боротися за нього й перемагати. І працювати треба.

Григорій ОБЕРЕМКО.

Харків.

Фото з конверта

Таке швидкоплинне літо.

Фото Володимира Бурми.

Ви нам писали

Таке собі розкрадання

Повідомляємо, що скарга громадянки Гомілко Л. Ф. на невжиття заходів з розкриття злочину персверсна прокуратурою області.

За ознаками ст.86-І Карного кодексу України порушено кримінальну справу за фактами розкрадання будівельних матеріалів матеріально відповідальними особами малого підприємства СПМК м. Кобеляки на загальну суму 82 540 гривень.

Слідство триває.

А. Ткаченко,
начальник відділу нагляду
за додержанням
законів органами дізнання
та слідства обласної прокуратури.

Полтава.

Виграли машину? Співчуваємо

Розслідування за листами читачів

ЗА ЗМІСТ і достовірність інформації в рекламних публікаціях відповідає видавець. Та чи лише він? Якщо шахраї використовують солідне видання, воно за це перед Фемідою не стане. А ось суду читачів не уникне. Тож байдужим до отриманих за сіб масової інформації, що поважає себе, не залишиться. Публіковані рядки навіяні бажанням порозумітися з другом-читачем і морально підтримати його.

Листи про фірму з трьох великих літер йдуть косяками. І не лише в «Голос України». Журналістське розслідування я розпочав із з'ясування того, хто є хто. Про це прохання в кожному з кількох десятків листів: дізнайтеся, що таке «П. С. Д.»

«Схуд» на дві пенсії

«Довіра до «Голосу України» обернулася для мене збитками. Ще торік я клінував на рекламу в газеті, відправив гроші поштою і отримав від «П. С. Д.» біомагнітну кліпсу, яка сприяє буйному схудненню. Поносивши її, як рекомендовалося в інструкції, я не скинув жодного грама. Проте через певний час отримав від фірми повідомлення, що виграв цінний приз і для його отримання мені слід зробити послугу — придбати товар з каталогу «Секрети щастя». Я виписав один із «секретів», тобто книжку, та минуло п'ять місяців, а призу все ще немає.

Едуард ФІДЕЛЄВ.

Дніпропетровськ».

Читача зрозуміти можна. Ну кому не хочеться вмиг видужати, схуднути, розбагатіти? Галина Чекан із села Семичева Долинського району Івано-Франківської області також спокусилася суперзасобом, завдяки якому за добу можна позбутися до двох кілограмів ваги. І всього за 36 гривень.

«Ця сума — чималенька дірка в сімейному бюджеті, але я ризикувала, — пише Галина. — І пошилася в дурні — кліпса виявилася геть несефективною. Назад у фірму я її не відіслала — де наша не пропадала. А місяців через два отримала з «П. С. Д.» пакет документів.

З них читачка зрозуміла, що увійшла в число претенденток на цінні призи: автомобіль, телевізор, холодильник, музичний центр, пральну машину, каблучку. Ваш, мовляв, власний секретний номер 266785, вітаємо. Але, щоб отримати один з призів, треба...

Галина виписала поштою аж дві книжки на 63 гривні. Спокусилася знову ж на рекламний трюк: якщо замовите товари на суму не менш як 59 гривень, отримаєте чудовий фотоапарат...

Як не повірити, якщо сам комерційний директор звертається до вас на «Ви» і по батькові, бланки всі яскраві, а обіцянки такі переконливі? Минув місяць, другий, третій. Кан-

дидатка у переможці написала в Київ одного листа, другого, четвертого. Телефонувала день, два, п'ять. За кодом і через телефоністок. Короткі сигнали досі б'ють по нервах...

«Допоможіть хоч гроші повернути, бог з ними — призом і фотоапаратом, — просить Галина. — Я по шию в боргах. Тепер уже напевне схудну — лікуюсь голодуванням!»

От покатаються?!

Судячи з усього, «покаталася» Наталка О. з Херсонської області. Вона «секрети щастя» пізнала сповна. Був у неї і апарат для схуднення, і захоплений лист від представника «П. С. Д.» з повідомленням про виграш... автомобіля «Фольксваген голф» з кондиціонером. Мене від такої «новини з конверта» грєць би вдарив — нічого собі приз! А Наталка, схоже, лише злєгка розгубилася. Вона ніяк не могла збагнути, чому для отримання машини вартістю 40 тисяч гривень їй слід ще виписати одну з пропонувань у каталозі книжок на теми здоров'я, сексу, астрології, добробуту. Але вона замовила.

... Звістка про царський подарунок з Києва ластівкою облетіла околицю. Для більшої переконливості Наталка зателефонувала (і додзвонилася!) в Київ, де їй підтвердили: так, на вас чекає автомобіль, отримати який ми вас запросимо через два-три тижні.

«Церемонію вручення призів мали транслювати по телебаченню, і щоб мати на ній пристойний вигляд, ми з чоловіком... продали корову, — розповідає Наталка. — Але в шатах мене Україна так і не побачила».

Є така фірма!

Отже, тимчасово автор перетворився на учасника розрекламованої гри фірми з трьох літер. Розпочавши її пошуки, був переконаний, що її й сліду нема.

З достовірних джерел вдалося дізнатися, що ООО «П. С. Д.» — товариство з обмеженою відповідальністю зі стовідсотковим іноземним капіталом. Офіс міститься на Хрещатику, 50-Б, до речі, у приміщенні поштового відділення. Директор якийсь Купревич.

Зареєстровано товариство в Жовтневому районі столиці.

В агентстві, через яке «П. С. Д.» давало рекламу в «Голосі України», я

дізнався, крім зазначеного в листах, інший телефон. Почав телефонувати, годинами не відриваючи слухавку від вуха. Обидва номери відгукувалися короткими сигналами.

Керівництво державної податкової інспекції Жовтневого району категорично відмовилося дати бодай якусь інформацію про «П. С. Д.», незважаючи на офіційний лист редакції. На запитання: «За яким правом порушуєте закон про ЗМІ?» — отримав відверту відповідь: «Закон законом, а ми зобов'язані виконувати відомчі інструкції». За всіма довідками порекомендували звертатися до Київської податкової адміністрації, від якої ці інструкції і табу на інформацію надходять. Навіть на невинне запитання, де і коли зареєстровано фірму, відповіли відмовою: «Це знають у райадміністрації».

Там, звісно, знають, бо реєструє підприємства районна влада. Але одержати елементарну відповідь на примітивне запитання платник податків може, з'ясовується, тільки пред'явивши письмовий запит. Від редакції в Жовтневій райадміністрації також зажадали листа.

З інших джерел вдалося дізнатися, що «П. С. Д.» зареєстровано в серпні 1997 року за адресою... Ні, не Хрещатик, 50-Б. Основний вид діяльності — торгівля товаром через пошту. Востаннє звітувало перед ДПІ торік у І кварталі.

Дещо мені підтвердили у фірмі, куди я потрапив через тиждень після початку розслідування.

— Директора немає, з бухгалтером вам говорити немає чого — ви не податківці, — сказала дівчина.

А коли я все ж таки за допомогою колег додзвонився до менеджера Любова Лях, то дізнався, що попередник нинішнього директора Жана -П'єра Мастоїянні Олег Чельцов — громадянин Франції, куди й виїхав.

— Черговий розіграш призів відбувається наприкінці вересня. Всі претензії, запитання можете надсилати за факсом, — сказала менеджер мені на прохання.

Чому номер факсу невідомий учасникам гри, котрі телефонують нескінченно і марно, пишуть листи в Київ на а/с 30, що залишаються без відповіді, — дізнатися не вдалося... А головне, як бути учасникам гри зі стажем у півроку? Де їхні цінні призи?

... Поки я готував матеріал до друку, колега отримала з «П. С. Д.» пакет документів. Вона, з'ясовується, також «щасливий» переможець великої рекламної гри за каталогом «Секрети щастя». Колега виграла один з шести призів (шоправда, в листі названо лише п'ять...).

«... Для того, щоб дізнатися, який з цих шести призів Ви отримаєте, Вам треба зробити мені невелику послугу», — пише директор ООО «П. С. Д.» Жан-П'єр Мастоїянні.

Яку послугу? Читайте вище. І якщо виграє машину — не хвилюйтеся! І не продавайте телевізор, пральну машину, музичний центр, холодильник і... корову.

Іван ІЛЛЯШ.

Блиск і нужда глибинки: продовжуємо розмову

УРОЗПОРЯДЖЕННІ Волинської облдержадміністрації «Про заходи щодо підготовки та відзначення в області 2000-ліття Різдва Христового» йдеться, зокрема, про відродження церковних пам'яток історії та культури краю. Передбачено встановити пам'ятні знаки і каплиці на місцях стародавніх святинь. Таких, як Стара кафедра у Володимирі-Волинському, а також каплиці ікони Іверської Божої Матері у Луцьку.

— Приємно, що місцева влада готується належним чином відзначити велику дату в історії християнського світу, — сказав директор державного історико-культурного заповідника «Старий Луцьк» Тарас Рабан. — Але хочу привернути увагу ще до однієї колишньої християнської святині в наших краях. До соборної церкви Іоанна Богослова, яка протягом багатьох століть була надзвичайно важливим духовним центром Волині. Ще не було кам'яного замку, який ми сьогодні називаємо Луцьким, а величний храм, збудований у XII столітті, золотився куполами над містом. Нині залишки церкви є пам'яткою археології. Над ними споруджено захисне накриття. Фрагменти давніх фресок із собору та інші цінні знахідки з розкопок зберігаються у фондах заповідника.

Тс, що сьогодні маємо, надзвичайно цінне. Тому дуже важливо, щоб на честь 2000-ліття Різдва Христового спорудити храм-пам'ятник на тому святому місці, де він тішив зір волинян своєю красою протягом століть. Дуже шкода, що в розпорядженні облдержадміністрації цю святиню навіть не згадано. А біля підніжжя храму — склепи князівських, єпископських та інших поховань знатних волинян, які життям і діяльністю примножили славу української землі.

Про соборну церкву Іоанна Богослова у Луцьку ходять багато легенд і переказів. Її рештки й сьогодні привертають до себе увагу істориків, архітекторів, просто відвідувачів, які майже щодня навідується на

заснування Луцької єпархії відбулося за часів Василька Романовича, який від 1227 року князував у Луцьку, а від 1264 фактично правив Галицько-Волинською державою. Це узгоджується з візантійськими джерелами, що пов'язують заснування єпархії із серединою XIII століття. У пам'ятці історико-церковної літератури, так званій «Степенної книги», під 1326 роком згадується перший владика Луцької кафедри при соборі Іоанна Богослова Феодосій, який відправив поховання першого митрополита на

Вселенські патріархи не обминали Луцьк

І, зокрема, християнську святиню — соборну церкву Іоанна Богослова

територію Луцького замку, щоб відчувати дух історії. За висновками наукового співробітника заповідника «Старий Луцьк» (нині покійного) Бориса Сайчука, який багато років досліджував кафедральну церкву і як археолог, і як архітектурний, причетність до зведення храму мав удільний Луцький князь Ярослав — Іван Ізяславич. Підвалини церкви закладено у другій половині XII століття. За традиціями княжої України—Руси храм було посвячено в ім'я Св. Іоанна Богослова (Євангеліста), християнського патрона князя. На основі архівних матеріалів, археологічних досліджень Борис Сайчук дійшов висновку, що

Москві Петра (Св. Петра). Луцькі ієрархи, відвідуючи Царгород, Святий Міся, Москву і Рим, приймалися повсюдно з пошаною і честю.

Надзвичайною святістю вважалася церква Іоанна Богослова. Московські митрополити висвячували тут єпископів для інших єпархій, а вселенські патріархи, прямуючи до Москви, не обминали Волинь. Цікаво, що першим митрополитом Москви був волинянин Петро Ратенський з містечка Ратно. І сьогодні в Москві його вважають національним героєм, будівничим їхньої церкви і Московської держави...

— За свою п'ятсотлітню іс-

торію церква Іоанна Богослова була резиденцією понад 30 єпископів тільки східного обряду, — продовжував розповідь Тарас Рабан. — А тривалий час також і осередком суспільного життя православних Волинського воєводства. Тут скликалися воєводські й повітові сеймики, зберігалися архіви земських і каптурових судів. При церкві діяла духовна колегія — крилос — найстаріша інституція української церкви, без участі якої єпископ не міг судити ні духовних, ні мирян. А в самому храмі були муровані гробниці луцьких удільних князів з роду Володимира Святого. І ми сьогодні маємо їх вшанувати.

А ще нам треба знати, що в Окольному замку Луцька, поруч із церквою Іоанна Богослова, є місця, де стояли давні православні храми, що очікують на своє відродження. Один з таких храмів — церква Катерини, збудована власним коштом дружини київського князя Володимира Святославовича на місці хрещення луган. Церкву Дмитра збудував князь Любарт, який при хрещенні отримав ім'я Дмитра. Як стверджує Борис Сайчук, цим храмом пізніше опікувалися відомі українські меценати Гулевичі: вони мали тут свої родові поховання.

І що не крок старою частиною Луцька — то пам'ятка історії, археології, наші прадавні святині. І перша серед них — то церква Іоанна Богослова. Зруйнований храм чекає, що його врешті-решт сучасники вшанують своєю увагою...

Богдан БЕРЕКЕТА.
Волинська область.

Театр як Щось

Самовідданість високому самообману

РУБРИКА «Театр як Щось» існує вже півроку. Отож можна підбити деякі підсумки. Ми писали про театр як Дім і театр як Бездомність, про столицю й провінцію, про закордонні гастролі й домашні будні, про Новикова й Кучинського, про Митницького, Проскурню й Жолдака. Ми писали про розмаїття форм і проявів Театру в нашому нерозумно влаштованому світі. Ми не копали надто глибоко, але навіть те, що лежало на поверхні, вражає уяву й доводить, що наше театральне мистецтво — річ незнищенна (хоч той чи інший конкретний театр можна легко довести до загибелі, що у нас іноді робиться з неабияким успіхом і недалекоглядністю).

Констатувавши це, можна або продовжувати рубрику безкінечно, або — зупинитися.

Так чи інакше, хотілося би ще поговорити про одну річ — майже абстрактну, але вельми важливу й корисну для нашого самосвідомлення. Те, про що ми будемо говорити, перебуває ніби на невидимій межі між театром і публікою. Сьогоднішню тему можна було б охарактеризувати таким чином: «Театр-як-Ніщо», «Театр-як-Самообман».

Річ у тім, що Україна (а особливо Київ) являють собою дивний у театральному відношенні простір, простір, який чомусь не дуже довіряє своїм власним враженням, а ще менше — власним театрам. Колиш тут прогорів навіть великий Щепкін. У Києві не втримався й Курбас, ще тоді, коли всемогутня держава вважала його непогрішимим і всіляко підтримувала.

Отже йдеться навіть не про те, що держава не дбає про свій театр (наскільки може — вона дбає, навіть тепер). Щось, мабуть, залежить і від публіки. Тим часом усе залишилося, як було. В цьому сенсі київська публіка іноді виглядає просто смішно. Важко забути, як зовсім недавно

московський Театр на Таганці привіз до нас «Майстра і Маргариту» — ганебно дохий спектакль, але зал був повен, хоч квитки в партері коштували сто гривень. Тим часом «Майстер і Маргарита» в театрі імені Франка йде без особливого фурору, хоч ця вистава незрівнянно краща (й у п'ятнадцять разів дешевша).

Подібних прикладів можна наводити скільки завгодно. При цьому театр є одним з найпотужніших вітчизняних «товаровироб-

ників» — у самому лих Києві щороку випускається понад 60 вистав, а «імпорту» на видовищному ринку не так вже й багато.

Але театральний «імпорт», (часто — байдуже, якого гатунку) все одно вважається предметом нашого першочергового замилювання.

Ось чому Курбас свого часу найголовнішим мистецьким завданням проголосив боротьбу з «провінціалізмом чужих культур». Це було дуже влучно сказано для початку нинішнього століття — це залишається актуальним і тепер, коли століття закінчується.

Складається враження, що публіка, з певних забобонних причин, обкрадає сама себе. Нинішньої весни автор цих рядків написав рецензію на чудову виставу «В степах України», поставлену Віталієм Малаховим у Театрі на Подолі. Через деякий час зустрічають добрі знайомі, справжні театралі з багатолітнім стажем і непоганим смаком, і пита-

ють: «Вистава справді гарна?» — «Та я ж написав, що гарна!» — «Е-е, може, ти хотів їм просто допомогти, підтримати, тому й написав...»

Симптоматична фраза! Вони навіть не замислюються над тим, щоб самим піти — і підтримати! І це, повторюю — не випадкові люди, а справжні театралі, які здатні відрізнити мистецтво від халтури.

А ось ще один, глибоко вкорінений забобон. Недавно з успішних московських гастролей повернувся київський театр російської драми — а той успіх вже спішає пояснювати московською поблажливістю. Ось щойно повернулася з японських гастролей наша Національна опера — боюсь, знов говоритимуть про те саме.

Що ж, тут нічого не вдієш, публіці подобається обкрадати саму себе. Не заради того, щоб когось перевиховувати, хочеться зауважити: сам по собі театр, у будь-якому разі — це Велике Ніщо, наркотик духу, відбиток ілюзій, щасливий Самообман. Ті самі японці, яких не запідозриш у легковажності, кажуть про наших акторів: «Ви ставитесь до мистецтва так само серйозно, як до життя, але ж мистецтво — всього лиш тінь тіней!»

Те саме, мабуть, стосується й публіки. Тобто ми самообманюємося тоді, коли вважаємо, що театр у нас найкращий у світі, але ми ще більше самообманюємося, коли вважаємо, що він — не вартий нашої уваги та самовідданості. То чи не краще самообманюватися вигіднішим для себе і для театру способом?

Віталій ЖЕЖЕРА.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

«Ветеран України» № 100

Побачив світ 100-й номер газети «Ветеран України». Засноване чотири роки тому Радою ветеранів України, це видання набуло значної популярності серед громадян похилого віку — колишніх фронтників, пенсіонерів. Соціальний захист цих людей — провідна тема кожного номера газети. Вітаючи редакцію, читачі особливо наголошують на її увазі до проблем пенсійного, медичного та побутового забезпечення ветеранів, допомозі в їхніх життєвих клопотах. І це саме так: газета настійно виступає за вдосконалення законів держави на захист людей старшого віку, зокрема — «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», «Про соціальний захист ветеранів праці та інших громадян похилого віку», законодавчих актів старшого покоління нашого народу.

А ще газета є відкритим дискусійним полем щодо життя і діяльності встеранських організацій усіх регіонів України, їх співпраці з місцевими органами влади, дає численним авторам, особливо фронтникам, змогу писати правду про Велику Вітчизняну війну проти гітлерівських загарбників, ділитися спогадами про ті часи, листуватися з бойовими побратимами тощо. Ось і в цьому, сотому, номері газети ветерани з надією сприйняли інформацію про те, що керівники розрізнених встеранських організацій нашої держави — Ради ветеранів України, Міжнародної Української спілки учасників війни, Спілки інвалідів війни та Збройних сил — нарешті зустрілися, щоб поводити мову про об'єднання в єдину встеранську структуру.

Журналісти «Голосу України» бажають колегам з газети «Ветеран України» подальших творчих успіхів.

Хроніка. Факти. Події

● Гавана

3 урахуванням заслуг

Куба змогла вижити і навіть домогтися економічного зростання, не вдаючись до шокової терапії і не позбавляючи населення соціального захисту в умовах шонайгострішої кризи через розвал соціалістичного табору й блокаду з боку США. Про це заявив кубинський лідер Фідель Кастро, виступаючи на сесії парламенту республіки. Правда, з виступу також випливає, що простий кубинець, навіть якщо має великі суми грошей, і надалі не зможе купити, наприклад, автомобіль. Такий соціально значущий товар, вважає Фідель Кастро, має розподілятися виключно з урахуванням заслуг перед соціалізмом.

● Косово

ВАК розійшлася не на жарт

Збройні сутички в Косові вихлюпуються за кордони Югославії, загрожуючи сусіднім країнам і регіону загалом. «Визвольна армія Косова» (ВАК) узяла на себе відповідальність за три вибухи, що прогрімали нещодавно у колишній югославській республіці Македонії. У планах ВАК щодо створення «Великої Албанії» Македонію, де албанці становлять понад чверть населення, іменують «оперативною зоною номер два». У власне Косові, після зухвалої спроби взяти 20-тисячне місто Ораховаць, бойовики ВАК не чинили активних дій. Доля сербських заручників, узятих під час штурму, до цього часу невідома. Серб, який утік з-під варти, твердить, що декого з них розстріляно.

● Токіо

Мовою цифр

Дані опитування громадської думки свідчать про швидке падіння популярності правлячої в Японії Ліберально-демократичної партії та значне посилення позицій її конкурентів. Про свою підтримку партії ліберал-демократів заявили 20,7 відсотка учасників опитування — рівно на 8 відсотків менше, ніж під час аналогічного опитування минулого місяця. На підтримку опозиційної Демократичної партії висловились 18,4 відсотка респондентів — на добрих 13 відсотків більше, ніж у червні.

● Вашингтон

Товаришуватимемо міністерствами

Міністр оборони США Вільям Коен і міністр національної оборони Аргентини Хорхе Домінгес підписали угоду про обмін інформацією між військовими відомствами двох країн. Вона дасть міністерствам оборони обмінюватися даними в галузі досліджень із цілої низки напрямів. Нині проводять спільну роботу над підготовкою ще кількох двосторонніх угод, які дозволять США й Аргентині здійснювати обмін секретною інформацією.

● Даккар

Не минуло й п'яти років...

Сенегал став 113-ю державою (26-ю африканською країною), яка завершила процес ратифікації Конвенції про заборону розробки, виробництва, накопичення й застосування хімічної зброї та про її знищення. З часу відкриття Конвенції щодо заборони хімічної зброї для підписання 13 січня 1993 року в Парижі під нею вже поставили підписи 168 держав, але 55 країн із цієї кількості її поки що не ратифікували.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» й зарубіжних інформагентств.

Наш паровоз летить вперед із космічною швидкістю

КІЛЬКА ДНІВ тому у двері подзвонила налякана сусідка-пенсіонерка: «Ви чули? Це правда, що Київ перейменують? По радіо тільки й говорять, що «Кучмагорськ» якийсь буде...». Жінка перелякалася марно. На честь приїзду віце-президента США Альберта Гора та засідання міждержавної комісії «Кучма—Гор» столицю не перейменували і навіть не залили асфальтом Хрещатик. Хоча сказати, що в Києві зовсім не готувалися до приїзду американської делегації, було б неправдою.

За місяць до другого засідання комісії почався аврал. Лише список того, що варто попросити під час переговорів з Альбертом Гором, можна видати двотомником. Перераховуємо найголовніше.

По-перше, інвестиції. Насамперед до Харківської області (в обмін на відмову України брати участь у побудові Бушерської АЕС), а краще — капітали для всього східного регіону держави. Рішення комісії: «Участь американського бізнесу має бути активнішою». Інформації про конкретні проекти немає.

По-друге, кредити. Звісно, США вже виділили свою допомогу Україні на 1998 рік. Проте вони можуть замовити слівце за Київ перед міжнародними фінансовими структурами. Цими дня-

ми до столиці прибула місія МВФ, щоб обговорити програму розширеного кредитування на 2 мільярди доларів. Успішні переговори з фондом можуть розблокувати і кредити Світового банку. Під час візиту Альберт Гор висловив сподівання, що Україна домовиться з МВФ. Але, природно, жодних обіцянок не дав.

По-третє, кошти на виведення з експлуатації ЧАЕС. Віце-президент один день візиту присвятив

Чорнобильській станції. Київ і Вашингтон ще раз заявили, що дотримуватимуться обіцянок: перший має закрити ЧАЕС до 2000 року, другий — разом з «великою сімкою» оплатити це все. Проте чергового внеску в копилку на «саркофат» Гор не зробив, а сказав, що збір коштів на перет-

ворення об'єкта «Укриття» в екологічно безпечну систему здійснюватимуть так само, як і досі. Тобто гроші збиратимуть з усього світу на міжнародних конференціях країн-донорів.

До речі, Сполучені Штати захотіли ширше досліджувати вплив радіаційної катастрофи на здоров'я людей та довкілля.

По-четверте, Україна намагалася дістати схвалення від США на проект транспортування каспійської нафти своєю територією. І, здається, порозуміння є. Альберт Гор (максимально обережно, аби не образити Москву, куди він попрямував з Києва) сказав, що «США взагалі підтримують численні трубопроводи».

По-п'яте, налагоджено співпрацю у правоохоронній галузі. Відтепер Україна допомагатиме США у боротьбі з «російською мафією», а Америка відшукуватиме в себе наших бізнесменів і чинників, які крадуть. А спільно ми перекриватимемо шляхи транспортування наркотиків та попереджатимемо торгівлю жінками.

І, нарешті, співпраця в

космічній галузі, у комерційному запуску супутників. Зокрема, чимало йшлося про програму «Морський старт», в якій бере участь Україна.

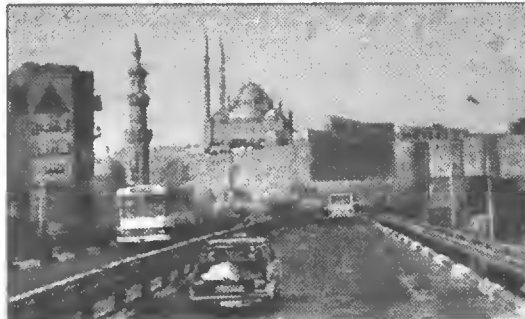
Такі загалом результати другого засідання комісії «Кучма—Гор». Не дуже вражають, чесно кажучи. На те свої причини. Насамперед, Сполучені Штати хоча і схвалюють реформаторські ідеї Президента Леоніда Кучми, проте ентузіазмом не проймаються. Фактично в країні тільки проголошено новий курс, але результатів ще нема. Крім того, незрозуміло, як поведе себе парламент, розглядаючи нові укази глави держави.

Сполучені Штати, схоже, воліють почекаати. Можливо, й обговорювалися на засіданні комісії якісь нові глобальні проекти, та ніяких документів щодо них не підписувалося і на широкій загал жодних свіжих ідей не виносилося. Можливо, їм дадуть хід згодом, коли стане зрозуміло, яким шляхом піде Україна. Чи, може, до якої конкретно прірви вона покотиться?

Надія БЕДРИЧУК.

Чи створимо оазис у пустелі?

ВОСЕНИ у Києві плановано провести третю сесію українсько-єгипетської комісії торгово-економічного та науково-технічного співробітництва. Головуватимуть міністр промисловості України Василь Гурев та єгипетський міністр державного планування доктор Зафер ель-Беширі.

На єгипетській економічній арені Україна посідає друге після Росії місце серед країн СНД. Нині виконано лише кілька серйозних спільних проектів, найбільший з яких — побудова тракторного заводу в Александрії (Єгипет). Його потужність становить до 1000 тракторів на рік. Продукція заводу, зручна у користуванні й доступна за ціною, вже встигла знайти покупців і за кордонами Єгипту.

АРЄ активно розвивається. Тут розробляють сільськогосподарські та водні ресурси, ведуть широкомасштабний видобуток фосфатів, реконструюють і модернізують металургійні підприємства, будують нові міста. Єгипетські підприємці стверджують, що Україна має можливість та технології, які вар-

то було б запровадити в цій африканській країні.

Єгипет також має бажання залучити Україну до проекту будівництва каналу на своєму півдні та освоєння пустельної землі. Західні країни давно дали зрозуміти Єгиптові, що не прагнуть йому допомагати в цьому, воліючи спрямовувати свої капітали до нафтовидобувної промисловості з її високими прибутками. За останній час єгиптянам самотужки вдалося відвоювати у пустелі кілька мільйонів гектарів землі, які одразу підскочили в ціні у сотні разів. Та лише своїми силами їм не впоратися. От і чекає північноафриканська держава інвестицій у свої проекти, зокрема, від країн СНД.

Товарообіг нашим державам вдається збільшувати щороку.

1994-го, наприклад, він становив менше 70 млн. доларів, а торік уже сягнув 190 млн. Різниця, звичайно, помітна, проте й нинішній рівень недостатній для країн з такими потенціалами.

Що ж заважає нам швидше втілювати у життя нові проекти? Надзвичайний і Повноважний Посол АРЕ в Україні пан Омар ель-Фарук серед причин називає відсутність детальної інформації про український бізнес та потенціали нашої країни на єгипетському і світовому ринках. А також нестабільний інвестиційний клімат в Україні та постійну зміну економічного законодавства, яке регулює діяльність іноземних компаній у державі.

На мою думку, на заваді постає і така характерна для єгипетської політики риса, як вичікування.

Участь провідних експортно-імпортних компаній у роботі міжурядової комісії, візити делегацій бізнесменів, якнайчастіше проведення зустрічей експертів двох країн — от що може допомогти українським та єгипетським підприємцям і залучити відчутні надходження до бюджету нашої країни.

Олена ЗУБЕНКО.

Тамара МОЛІНА, «Голос України» (з Ашгабата)

Співробітництво з НАТО і нейтралітет не суперечать одне одному

АШГАБАТ відвідала делегація НАТО на чолі з головою військового комітету блоку генералом Клаусом Науманом.

Група експертів Північно-Атлантичного блоку провела переговори в Міністерстві оборони та Міністерстві закордонних справ Туркменістану. Обговорювали питання, пов'язані з фінансуванням конкретних механізмів і форм співробітництва Туркменістану й НАТО у рамках програми «Партнерство заради миру», згідно з якими і розвивається двостороння взаємодія.

Як заявив генерал Науман, «пова-

жаючи нейтралітет Туркменістану, НАТО в жодному разі не має наміру нав'язувати державі рішення, які б суперечили його нейтральній політиці». Співробітництво з НАТО і нейтралітет — два принципи, які не суперечать один одному. Ця теза підтверджується взаємодією альянсу з іншими нейтралами — Австрією, Фінляндією, Швейцарією, Швецією.

Клаус Науман відзначив також, що НАТО докладе всіх зусиль, щоб сприяти реалізації національної програми, яка не лімітується військовими питаннями, а має ширший характер. У рамках цієї програми розглядається можливість сприяння

НАТО становленню військових сил Туркменістану, зокрема: обмін офіцерськими кадрами з метою навчання чи обміну досвідом, взаємодія у питаннях охорони довкілля та в надзвичайних ситуаціях, спільні наукові дослідження.

Восени цього року Туркменістан планує відвідати Генеральний секретар НАТО Хав'єр Солана. Він має намір обговорити в Ашгабаті різні аспекти зовнішньополітичних взаємин, пов'язані з проблемами безпеки в Центральноазіатському регіоні, шляхи забезпечення тут стабільності, а також визначити, наскільки в цих питаннях збігаються думки урядів цих країн і керівництва альянсу.

Грай і... від'їжджай

З допомогою щорічної лотереї, яку в Естонії ласкаво називають «зеленою картокою», у середньому майже 80 мешканців країни одержують в'їзну візу і вид на проживання у США. За результатами минулорічної лотереї у 1999 році візу й вид на проживання за океаном одержать 108 естонців. Загалом в усьому світі розігрують 55 тисяч шансів для здійснення легендарної «американської мрії». Переможців добирає комп'ютер. Лотерею клопотань про вид на проживання на 2000 рік оголосять на початку серпня, повідомляє ДІНАУ. Щоб у ній взяти участь, необхідно мати середню чи прирівняну до неї освіту, дворічний трудовий досвід за останні п'ять років.

МОЄ ДИТИНСТВО проходило під стукіт каменярських молотів. Я з ровесниками пас худобу на високих дністрових кручах неподалік сусіднього села Дорошівці Заставнівського району. З цієї місцини було видно стару каменоломню, в якій вовтузилися люди в брезентових фартухах, запорошені з голови до ніг, наче мірошники борошном, кам'яною порошею.

Пастушки всідалися на відвалах ґрунту й піску й годинами спостерігали, як горбата брила перетворювалася на хрест або східці для нової хати, на димар або кам'яне корито.

Майстри працювали мовчки. Лише сідаючи полуднувати, голосно балакали один з одним.

У глибокому кар'єрі брязкання молотів підсилювалося відлунням і здавалося, що ти сидиш у кузні. А ще ми, діти, любили спостерігати, як з-під каменярського причандалля висіли рої іскор. Викресані ударом металу об камінь снопи зірочок швидко згасали. Але дивне видиво ще довго жило в дитячій пам'яті. І не раз являлося нам у снах.

МИСТЕЦТВО гліптики, тобто різби по каменю, мало на Буковині свої злети й падіння. Останній раз його ренесанс спостерігався в минулому столітті, коли знаменитий чеський архітектор Йосиф Главка споруджував у Чернівцях головний шедевр свого життя — митрополичу резиденцію. У цій будівлі псевдомавританського стилю для більшого її виразності передбачалося широко використовувати деталі з каменю. Тому архітектор почав мандрувати Буковиною в пошуках придатного для цих цілей матеріалу. Навідався він і на Заставнівщину, зокрема в такі каменярські села, як Василів і Дорошівці. Старий Главка знайшов там те, чого дошукувався: добротний камінь-піщаник і тямковитих майстрів.

І хоча на будівництві резиденції правили бал професіонали з Відня, та перед ними не посоромилися й дорошівчанські та василівські каменотесі.

Більше такого буму не спостерігалось. За радянських часів у цих селах намагалися створити каменярські артілі з допомогою Заставнівського райпобуткомбінату. Але творчістю там навіть не пахло. Різьбярів змушували виконувати буденно-прозаїчну роботу — витесувати бордюрний камінь, плити для сходів, гасити вапно з гіпсової щебілки.

Бризкають камені зорями

Тому майстри змушені були перейти в підпілля. Потай від фінінспекторів вони виготовляли чудові різьблені хрести та надгробки, оздоблені стародавнім ажурним орнаментом. На такому становищі перебувають каменотесі й нині. Щоправда, керівництво дорошівчанської селянської спілки вирішило легалізувати майстрів і взяло їх під свою опіку. Каменярі зі своїх домашніх крівок знову перемістилися в кар'єр і почали відкрито виготовляти хрести. Це дещо полегшило їхнє існування, оскільки проблемою збуту готової продукції зайнялася селянська спілка.

ЛЮДИНА, що розуміється на гліптиці, про витвори дорошівчанських чи василівських майстрів без зайвих роздумів скаже: «У них продовжує жити дух слов'янського ремісництва». Справді, не на голому ж місці виросло це мистецтво. Історик одразу вкаже на його витoki — літописний Василів, місто багатотрагедального теребовлянського князя Василька. За панування цього мудрого можновладця тут багато будували, а значить каменотесі були у великій ціні. Колись українські археологічні світила Микола Логвин та Борис Тимошук розкопали у Василеві фундамент великого тогочасного храму. Професор Логвин спробував реконструювати його на папері. І перед нами постало архітектурне диво, створене талановитими пращурами. На шастя, під товстим шаром землі збереглися уламки різьблених деталей, якими була прикрашена святиня. Археологи зробили для себе ще одне відкриття: багато старовинних орнаментів перекочували в арсенал сьогочасних василівських майстрів каменярської справи. Отже, ланцюжок традиції не обірвався.

До речі, розкритий соклі, що увінчує теперішній герб Буковини, був витворе-

ний давніми василівськими майстрами. Його теж знайшли під час археологічних розкопок.

У ЧЕРНІВЕЦЬКОМУ краєзнавчому музеї експонується старовинний хрест, привезений з Василева. Немає сумніву, що він виготовлений місцевими майстрами. На фронтоні цієї пам'ятки вирізьблено страшні слова: «Року Божого 1698 погром вчинили у Василеві кам'янецькі яничари. І ті яничари порубали Гаврилового сина Ігната та жону його Олокію. Пом'яни, Господи, душу рабів твоїх!». З-під хреста викопали черепи нещасливців, розсічені турецькими ятаганами.

силівських майстрів. Років з двадцять тому колгоспне начальство задумало спорудити в селі пам'ятник загиблим землякам. Партком постановив: обеліск має бути вищим, ніж у сусідів, і вилитий з бетону. Але хтось із майстрів підкинув мудру думку: у нас же повно каменю, з нього й треба зводити монумент. І товариші-начальники погодились.

Трактором на майдан притягли величезну брилу. З неї витесали високу стелу, оздобили місцевим орнаментом. Ніхто з каменотесів не взяв жодної копійки за свою роботу, всі вони — фронтовики і не хотіли платити за світлу пам'ять про тих, хто не повернувся з фронту.

Витвори буковинських каменотесів можна побачити біля церков, на роздоріжжях, коло криниць і джерел. Один із них з'явився нещодавно на дорошівчанському цвинтарі. Прекрасну постать святої діви Марії, яку колись хотіли знищити «борці з релігійним опієм», врятував і переробив на своєму обійсті сільський коваль. Якби не він, канув би в Лету ще один шедевр народної примітивної скульптури. Створив його на початку нинішнього століття дорошівчанський самоук Георгій Павчук.

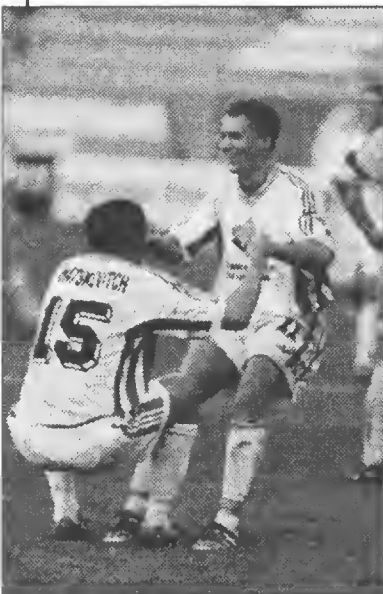
ВАСИЛІВСЬКІ Й ДОРОШІВЧАНСЬКІ каменотесі ніде не вчилися своєму ремеслу. Воно передавалося з діда-прадіда. Кілька століть не обривається нитка славної традиції — каменярському роду нема переводу.

Василівських і дорошівчанських каменотесів не раз запрошували до Києва брати участь у реставрації старовинних будівель, храмів. Невдовзі вони знову прибудуть до столиці, де різьбитимуть орнаменти для Успенського собору, що відроджується з руїн.

Василь БАБУХ.
Фото автора.

Спорт

Як приборкали валлійського «дракона»

Футбол. Ліга чемпіонів. Попередній раунд. Перші матчі. «Динамо» (Україна, Київ) — «Баррі Таун» (Уельс). 8:0 (4:0). Ребров, 9, 16, 37, 82, Шевченко, 33, 59, Герасименко, 48, Бількевич, 65.

«Динамо»: Шовковський, Головка, Ващук, Дмитрулін, Каладзе, Калитвинцев (Герасименко, 46), Косовський (Венгліньський, 68), Шевченко, Ребров, Гусин (Бількевич, 55), Хацкевич. Тренер Валерій Лобановський.

«Баррі Таун»: Ньорс, Ллойд, Джонс, Йорк, Барроу, Барнетт, Картер, Уільямс (К. Еванс, 57), Демпсі, Торп, Т. Еванс.

Тренер Гарі Барнетт.

Попереджено Хацкевича (13).

Арбітр Андреас Георгіу; асистенти — Мікаель Іоану, Мікаель Спіру (Кіпр). Офіційний делегат УЄФА Стефан Дан Петреску (Румунія).

22 липня. Київ. Стадіон «Динамо». 29 градусів. 15 500 глядачів.

Ані спекотний вечір, ані ремонт на Хрещатику, який перекрив не тільки під'їзди, а й підходи до стадіону, не стали на перешкоді шанувальникам українського чемпіона. На трибунах, як кажуть, яблуку не було де впасти. Веле-

людно було й на зелених пагорбах біля динамівської арени. І футболісти «Динамо» просто не мали права не віддати за такий вияв любові і приязні до них.

Лише протягом кількох стартових хвилин валлійські «дракони» (емблема клубу) чинили хоч якийсь опір господарям. Але потім на полі владарювали підопічні Валерія Лобановського. Під кінець зустрічі футболісти з Уельсу були геть знесилені. Складалося враження, що у кожного з них на ногах причеплено пудові гирі. У зв'язку з цим постають запитання: навіщо УЄФА включати до цього етапу такі заслужені й імениті клуби, як київське «Динамо»? Хіба блискучий виступ динамівців у попередніх змаганнях не переконав ще когось у міці і класі цього улавленого колективу?

На тлі втомлених валлійців динамівці були жваві і рухливі. У мене склалося враження, що вони витратили лише чверть потенціалу. Розповідати окремо про кожний забитий нашими хлопцями м'яч, мабуть, не варто. Хоча той, хто не бачив зустрічі, нехай повірить, що то були дуже ефектні моменти. Але про результативність Сергія Реброва, найкращого бомбардира чемпіонату країни-97/98, не згадати гріх. Два з цих м'ячів в'юнкий блондин забив головою, вистрибуючи вище за кременезних і високих на зріст валлійських захисників і воротаря. А ще Сергій — людина командна. Згадаймо епізод, коли вони удвох з Шевченком вискочили на одного захисника. Ребров, не задумуючись, вивів на удар товариша. І рахунок тоді став — 3:0.

— Протягом п'яти тижнів ми вели спеціальну підготовку до цих зустрічей, — розповів на післяматчевій пресконференції Гарі Барнетт. — Якщо відверто, то на такий розгром не сподівалися. Думали, що зіграємо не гірше, ніж торік, коли поступилися лише 0:2. Але, на жаль для нас, «Динамо» порівняно з минулим роком значно додало у грі. Та ще й Шевченко з'явився у складі. Одне слово, нам сперечатися з таким авторитетним клубом — не до снаги...

Олексій Михайличенко, який представляв господарів, сказав:

— До будь-яких суперників у Кубку та чемпіонаті країни, євротурнірах ставимося однаково серйозно, з повагою. Що найприємніше цього разу — майже всі голеви мо-

менти ми використали. До Уельсу поїдемо не на екскурсію, а зіграти на нашому рівні, без жодних послаблень суперників...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

На знімку: Сергія Реброва з черговим влученням вітає Олександр Хацкевич.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Напередодні матчу з чемпіоном Уельсу між Акціонерним товариством «Футбольний клуб «Динамо», Київ» і флангоманом вітчизняної банківської системи — Промінвестбанком України — підписано угоду. Відтепер цей банк — генеральний спонсор популярного клубу. Народний депутат України, почесний президент ФК «Динамо» (Київ) Григорій Суркіс та голова правління Промінвестбанку Володимир Матвієнко висловили задоволення з приводу довготривалого співробітництва.

«Шахтар» трохи засмучений, але...

Кубок УЄФА. Попередній раунд. Перші матчі. «Шахтар» (Україна, Донецьк) — «Біркіркара» (Мальта). 2:1 (0:0). 1:0 Селезньов, 62, 2:0 Кривенцов, 69, з пенальті, 2:1 Замміт (76).

«Шахтар» виступав у такому складі: Нікітін, Леонов, Старостяк, Орбу, Ковальов, Кривенцов, Штолцерс, Котов (Попов, 40), Яксманицький (Селезньов, 60), Зубов, Поцхверія.

На 67-й хвилині з поля вилучено мальтійця Теллуса (дві жовті картки).

Арбітр Любомир Пушек (Чехія).

22 липня. Донецьк. Стадіон «Шахтар». 20 000 глядачів.

— Рахунок не відповідає тій великій перевазі, яку ми мали, — сказав тренер донецчан Олексій Дрозденко. — Втім, не сумуватимемо. До Мальти вирушимо з одним завданням — зіграти успішно і вийти до наступного раунду...

У Капусти з жартами густо

Один знайомий розповів дивовижну історію.

Якось, за класиком, «отак іду-чи попідтинню з бенкету п'яний уночі», він надібав на гурт молодих лобурів. Тих самих, які прохають цигарку і неабияк сприяють збільшенню черг до стоматолога. Щоправда, ці вже без традиційного вступу приступили до ревізії вмісту кишень.

— Капуста є? — не приховували намірів розжитися грішми.

Пізній перехожий ствердно кивнув і поліз до сумки з паперами. А перегода дістав звідти свіжу газету із добірною карикатур Миколи Капусти: «Ось...».

Не переобтяжені інтелектом гевали все-таки оцінили винахідливість та почуття гумору в безвихідній ситуації. Пореготали і відпустили зухвальця на всі чотири боки. А на прощання навіть дали і цигарку, і припалити в прямому значенні...

Що в цій історії правда, а що вигадка, судити важко. Однак те, що Капуста користується в Донецьку (і не тільки) популярністю — свята правда.

Відомий фантаст запевняв, що подорожувати світом можна, не піднімаючись з улюбленого крісла в робочому кабінеті. Художник-карикатурист Микола Капуста теж дотримується такої думки. Причому він переконаний: чим більше часу проводить за робочим столом, тим вдалішими вдаються мандри країнами і континентами. Підтвердження цьому — географічна карта світу із позначками,

Портрет

на яких міжнародних конкурсах-виставках побували та отримали призи роботи художника.

Куди поки не діставала його рука з олівцем та пензлем? Таких «білих плям» не так і багато: Антарктида, Північний полюс і ще П'ятихатки. Та й то з поважної причини — там ще не проводилися виставки карикатур.

А якщо серйозніше, то навколосвітні мандри карикатур Капусти є своєрідною видимою частиною творчості-айсберга. Іншу частину — повсякденну роботу в

газеті — теж, до речі, язык не повернеться назвати невидимою. Бо, приміром, свого часу кожний номер газети «Донецчина», де художник пропрацював чотири десятиліття, без його дотепного малюнка читачі визнавали не зовсім повноцінним. Те саме стосується й інших видань, де довелося працювати останніми роками. Зокрема, в газеті «Жизнь» кілька років вирощував і плевав «Капустник». І коли з певних причин сторінка зникла, шанувальники ніяк не могли з цим змиритися.

Як згадує художник, перша його публікація стала незабутнім подарунком до власного дня народження. Бо в день, коли йому виповнилося 15, газета надрукувала кросворд, ним складений. А невдовзі під час навчання у Ворошиловградському (тепер Луганському) художньому училищі, Микола всерйоз взявся за карикатуру. І відтоді важко уявити місцеві та ряд центральних газет і журналів без його малюнків.

В останній день липня заслуженому журналісту України Миколі Капусті виповнюється 60 років. Ті, хто знає його ближче, не дадуть збрехати — це саме той випадок, коли йдеться не про 60, а про двічі по 30. Бо енергії іменинника, його дотепності та задумів вистачить ще на стільки ж. Тож у Миколи Капусти «далі буде». Обов'язково.

Павло КУШ.

Донецьк.

Фото Дмитра ПЕЧКОВСЬКОГО.

Від суботи — до свободи

Зовсім інший виток

Де віднайти хвилинку для відпочинку сучасній жінці? Та ще й відомій оперній співачці. Та ще й народній артистці України, лауреату премії імені Т. Шевченка (за головні партії в операх «Царьва наречена», «Ріголетто», «Травіата», «Ярослав Мудрий» і концертну діяльність). Словом, особі дуже зайнятій. Проте Марія Стефук таких хвилин і не має. Щоправда, літо — пора, коли можна трохи збавити темп. Однак домашні проблеми тут як тут.

А може, спокій і не для неї? Тій, яка так потрібна своїй публіці, яка так співає і так посміхається. Минулого тижня мистецька громадськість країни поздоровляла оперну примадонну з її ювілеєм. (Вказувати цифру не обов'язково, адже молодість для Марії Юрївни — єдиний прийнятний стан душі). Ми також приєднуємося до юрби тих, хто вітає співачку. І впевнені, що енергійності Марії Стефук вистачить на довгі роки роботи і відпочинку. Адже після дня народження вона — на зовсім іншому, кращому, перспективнішому, мудрішому і добрішому витку свого земного шляху.

Ніла ІВАНЕНКО.
Фото ДІНАУ.

Афіша вихідних днів

Київ

Галерея «Триптих»: виставка художників-прикладників.

Галерея «Ірена»: візуальний проект «Зустріч» за участю Володимира Філатова (скульптура) та Владіслава Філіна (фотографія).

Галерея «ЕЗ»: виставка пластилінової скульптури Григорія Столбченка та ювелірних виробів Євгена Заварзіна.

Галерея «Мистецький курінь»: виставка робіт учнів Дитячої академії мистецтв.

Галерея «36»: виставка живопису Галини Кислякової.

Провідні столичні театри на вихідних.

Одеса

Академічний театр опери та балету: субота — балет «Дон Кіхот» Л. Мінкуса (о 18 годині); неділя — одноактні балети «Шопеніана» і «Кармен-сюїта» за Ф. Шопеном, Ж. Бізе, Р. Шедріном (о 12 годині), балет «Дон Кіхот» Л. Мінкуса (о 18 годині).

Театр музичної комедії імені М. Водяного: субота — оперета «Бал у Са-вої» П. Абрахама; неділя — оперета «Донна Люція, або Здравствуй, я ваша тьотя» О. Фельцмана (о 19 годині).

Про те, що було і буде

Художники — дипломати і контактери

Незалежний від державного керівництва культурною галуззю проект «Вертикаль Північ—Південь» організовано київським письменником Андрієм Курковим та директором галереї «КЕП» Андрієм Шмідтом (Сімферополь). Мета ініціаторів — налагодити на недержавному, «живому», рівні культурний обмін за допомогою так званої народної дипломатії.

Втілення задуму розпочалося з виставки картин кримських митців у столичному БК «Славутич», приватному салоні А. Куркова та Посольстві Великобританії в Україні. У майбутньому планують приєднати до довгострокового проекту й інші області України. Адже, погодьтеся, у Києва більше культурних контактів із закордоном, аніж з регіонами рідної країни.

Парад зразкових фасонів

Нову колекцію жіночого одягу показали у Кіровограді в рамках першого туру всеукраїнської акції на захист вітчизняного товаровиробника. Це аж ніяк не було периферійне шоу затрапезного уніфікованого шмаття й манекен-

ниць-недоук. Наші дизайнери та фабричні шевці довели, що вони спроможні вдягати людей так само гарно, як і закордонні майстри. Ілюстрація до цього ствердження — показ колекції Михайла Вороніна та зразків продукції від Ужгородської швейної фабрики.

І влітку. І в бархатний сезон

На знімку: нічна набережна Ялти.

Одночасне святкування 160-річчя Ялти і 25-річчя фестивалю «Кримські зорі» розпочнуть у другу суботу серпня курортники та господарі сонячного міста. У розмаїтій програмі веселощів візьмуть участь найкращі виконавці України, близького та далекого зарубіжжя. Південне узбережжя святитиметься вогними торжествами аж до кінця жовтня.

Ці дикі нудні штучки

Невдячна справа — ходити в кіно, знаючи, чим закінчиться фільм. А ще невдячніша, коли очікуєш більше, ніж та стрічка може дати. От і під час останньої столичної прем'єри — «Диких штучок» режисера Джона Мак-Нотона — замість авансованого захоплюючого трилера, сповненого сюжетних пасток, інтриг та інших приємних несподіванок, глядачеві довелося пиймати облизня. «Дикі штучки» насправді виявилися домашніми, нудними та пересіченими дівчатками. Знайома з «Зоряно-

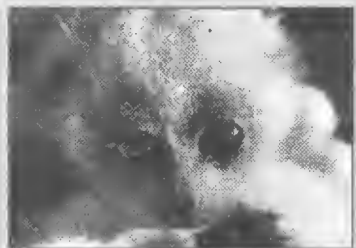
Десята муза

го десанту» та «Району Мелроуз» Деніз Річардс та її партнерка Нів Кемпбел із «Крику-2» були не надто переконливі у ролі маленьких досвідчених спокусниць. Щодо жанру фільму, то його правильніше було б визначити як «гостросюжетне кіно з тупими кутами», а також із незначними вкрапленнями детективу, еротики та пригодницьким початком. Єдина авантюра стрічки: глядач до останнього вірив, що його надурять, однак так і не дочекався.

Анастасія ПЕРЕПЕЛИЦЯ.

ZOO-хачі

Мітя, діадемовий сіфако

У жодному зоопарку Європи такого звірятки немає. Кажуть, є начебто один екземпляр десь там у Штатах. І тепер ось — у Миколаєві. А потрапила сюди ця рідкісна, занесена до міжнародної Червоної книги, напівмава не з далеких спекотних країн, а з... Кривого Рогу. Якось звідти зателефонували «фірмам»: «Заберіть собі лемура — став надто агресивний, кусається». Узяли, переконавшись у тому, що мають справу з підвидом бурого лемура, мешканця Мадагаскару. Після ретельних обстежень та консультацій дійшли висновку: він таки лемур, проте не простий, а так званий діадемовий сіфако. Про такого у багатьох зоопарках світу можуть тільки мріяти. А звати цього сіфако зовсім не екзотично — Мітя. З таким ім'ям придбали, а переінакшувати не стали: що, як лемурчик образиться?

Георгій ВОРОТНОК.
Миколаїв.

Погода

У більшості областей України 25 — 26 липня утримається суха спекотна погода з температурою повітря вдень 28 — 33, вночі 16 — 22 градуси тепла.

На Київщині спекотно. Подекуди грози. Вітер південно-західний, 5 — 10 м/с. Температура вдень 28 — 33, вночі 16 — 21 градус вище нуля.

Температура води у Чорному та Азовському морях 22 — 26, у Дніпрі біля Києва 21 градус тепла.

Український гідрометцентр.

Голос України

Засновник —
Верховна Рада
України.

252019, м. Київ-19,
вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить
з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.

Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заступник головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДІМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції:
252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23;
телефакс — 224-72-54;
ВІДДІЛ РЕКЛАМИ — 441-89-34, 441-89-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: sekret@golos.ukr.com

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописи не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію
періодичного друкованого видання —
КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень
(крім неділі й понеділка)
українською і російською мовами. Індекс 60955.
Тираж 197235.

Комбінат друку видавництва «Преса України».
252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311140.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0